

Petak, 6. septembar 2002.

Svedok K-41

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.09 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite

SUDIJA MEJ: Svedok...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, izvinite, mogu li ja ukratko samo da pomenem tri stvari pre nego što počnemo, jer sam svedok želi da se jedan od njih razreši pre nego što počne. Prva se tiče gospođe Antonić-Simić zbog njenih putnih aranžmana. Kao što sam juče predvideo, naš stav je da mi lično ne smatramo nužnim da se ona pozove. Međutim, s obzirom na opštu situaciju u vezi sa ovim svedočenjem, mislim da je moja dužnost da ponudim njeno svedočenje ukoliko optuženi to želi. Trebalo bi da čujem njegovu reakciju pre nego što počnem.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, da li želite da unakrsno ispituјete gospođu Antonić-Simić? To je na vama da odlučite. Čuli ste šta je ona rekla u svojoj izjavi, ali ako želite da joj postavite neka pitanja, dodatna, recite nam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ukoliko se smatra da treba uzimati takve izjave kao dokaze za izjave generala Markovića, svakoga ću svedoka da ispitam.

SUDIJA MEJ: U redu, neka se onda ona pozove.

TUŽILAC NAJS: Hvala, časni Sude, ostalo ćemo kasnije da rešavamo.

SUDIJA MEJ: Svedoče K-41, da li me čujete?

SVEDOK K-41: Da.

SUDIJA MEJ: U redu, izvinite što smo vas naterali da čekate, imamo par nejasnih pitanja koja treba da rešimo, a koja se ne tiču vas oko svedočenja. Da li ste razumeli? Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja isto imam da pokrenem jedno pitanje. Naime, vi ste juče ovde objašnjavali oko svedoka Kertisa, Kevin Kertisa (Kevin Curtis). U njegovoj pisanoj izjavi postoje nove činjenice kao što je da je tražio, a da je bez ikakvih papira mene nezakonito oteo iz Jugoslavije uz pomoć predstavnika Ministarstva pravde i policije. Drugo, nove činjenice o kojima on kaže da je u tome učestvovala baza američke vojske u Tuzli gde sam boravio, da je...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ja neću da o tome sada da raspravljamo. Doneli smo odluku da se on neće pozivati i to znači da on neće dolaziti ovamo, a sada ovde imamo svedoka koji čeka da svedoči putem video linka. Sad ćemo da saslušamo tog svedoka, a sve druge podneske, molbe i zahteve čućemo naknadno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hoću drugo pitanje. Vi ste dužni u skladu sa propisima da zakažete pretres o mom nezakonitom hapšenju u vezi sa tim novim činjenicama na koje bi morali...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mi sada nećemo da slušamo nikakve pravne zahteve. Saslušaćemo vas kad za to dođe vreme. Sada ćemo da čujemo ovog svedoka. Svedoče K-41, sada želimo da čujemo vaše svedočenje. Mogu li da vas podsetim da ste juče dali svečanu izjavu koja, naravno i danas važi. Podsetiću vas da ćete prvo da saslušate pitanja od zastupnika Tužilaštva. Ono šta

vi kažete treba da se prevodi i zato vas molim da pravite pauze, da ne govorite prebrzo, a što se tiče organizacije današnjeg rada, albanska kabina ne radi iz tehničkih razloga pošto tehnički nismo uspeli da je povežemo. Gospodine Rajnefeld (Ryneveld), izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala, časni Sude. Sećate se da sam imao tri pitanja za koja sam zamolio da ih postavim na privatnoj sednici, a tehnički problemi nam juče to nisu dozvolili. Da li možemo to da uradimo danas? Imam samo par pitanja.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine K-41, samo par preliminarnih pitanja. Da li ste ikad krivično osuđivani, a pod tim podrazumevam sledeće: da li ste se ikad pojavljivali pred sudom, da li se protiv vas vodio krivični postupak i da li ste ikada osuđeni za bilo kakvo krivično delo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste ikad posedovali pasoš?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste imali pasoš sa kojim biste mogli da putujete u Hag (The Hague) radi ovog svedočenja, uz vrlo kratku najavu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam mogao izvaditi pasoš, vreme je bilo suviše kratko.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko sam ja shvatio, zahtevi za izdavanje pasoša se predaju u policiju. Da li je to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ima li nekog posebnog razloga zbog čega niste hteli da se obraćate policiji da vam srede za pasoš?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, ima jedan mali razlog što nisam otišao tamo. Taj razlog je pre nekih dva meseca, oni su dolazili kod mene kući i to mi je javio brat da su me tražili i onda tražio sam pomoć od rođaka da mi reše taj problem, jer ne znam o čemu se radi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste kasnije saznali?

SUDIJA MEJ: U čemu je problem? Zašto ne stavite slušalice? Možemo li da nastavimo samo da obezbedimo da optuženi čuje?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači upravo ste mi rekli da je policija dolazila kod vas kući da vas traži i razgovarali su sa vašim bratom, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisu rekli razlog zbog kojeg dolaze da me traže.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U svakom slučaju, da li je to razlog što se niste obratili policiji sa zahtevom za izdavanje pasoša?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da i to je jedan od razloga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovde se ništa ne čuje.

SUDIJA MEJ: Mi smo uradili najbolje što smo mogli.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, ako mi dozvolite, svedok govori na srpskom jeziku koji optuženi razume. Ne znam da li mu je prevod potreban. Ako optuženi stavi slušalice, on će da čuje ton.

SUDIJA MEJ: Molim vas, gospodine Miloševiću, probajte da stavite slušalice da vidite da li tako čujete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Stavio sam, ali ne čuje se. Ja upravo srpski ne čujem, gospodine Rajnefeld. A ne znam da li gospodin Tapušковиć čuje srpski.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja čujem srpski odlično, časni sudija, ali ne čujem prevod sa engleskog.

TUŽILAC RAJNEFELD: Čini mi se da srpski ulazi u razne kanale. Na kom je kanalu srpski?

SUDIJA MEJ: Šestom. Moramo nastaviti, ne smemo da izgubimo previše vremena govoreći o kanalima. Dajte da ponovo pokušamo da vidimo da li optuženi može dobro da čuje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Gospodine, da li sam dobro razumeo da ste vi počeli svoje obavezno služenje vojnog roka 17. marta 1998. godine u jugoslovenskoj vojsci?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko vam je trajala obuka pre nego što ste poslani na Kosovo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Obuka je trajala tri meseca i 20 dana. Kasnije smo ostali još na obuci do 9. decembra kada sam dobio premeštaj u 549. motorizovanu brigadu u Prizrenu (Prizren).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. I ko je bio komandant 549. motorizovane brigade u Prizrenu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Komandant je bio pukovnik Božidar Delić.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vi kao pripadnik te brigade znate koja je bila njena zona odgovornosti i kasnije kada pomene te ta mesta, da li biste pokazali Sudu na karti područje koje je bila zona odgovornosti 549. motorizovane brigade?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Mogu vam pokazati područje koje je... Mislim da, mogu na karti, koje je pripadalo zoni odgovornosti 549. motorizovane brigade.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, u donjem uglu vidimo Prizren i to je bilo mesto gde ste vi bili razmešteni, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Naša zona odgovornosti je bila Prizren, Suva Reka (Suhareke), Orahovac (Rahovec) do granice, Dragaš (Dragash) i okolina Prizrena, sve do granice sa Albanijom. Evo, ovako vam mogu pokazati na karti.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da, izvolite. Sada vidimo jednu veću verziju ove karte. Vi pokazujete Prizren?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, Prizren, Suva Reka, Orahovac i dole, sada ću vam pokazati, malo da pomerim kartu, vidite Dragaš blizu granice sa Albanijom (Albania). To je bila naša zona odgovornosti.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. A unutar brigade postojao je bataljon i tehnička četa. Da li ste vi bili pripadnik upravo te jedinice?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Ja sam bio u tehničkoj četi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kakve ste poslove obavljali u toj četi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U mojoj četi je bilo zaduženo za održavanje kamiona, mada smo do decembra meseca išli na izgradnju puteva, na stanje puteva, do karaula, kopanju kanala za vodu za karaule, išli smo u obezbeđenja hrane i tako.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zaboravio sam ranije da vas pitam, kada ste stupili u 549. motorizovanu brigadu, koliko ste imali godina?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Imao sam 19 godina.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam da je unutar brigade postojala jedinica, bataljon, a vi ste pripadali logističkom bataljonu. Možete li da mi kažete ko je bio vođa, tačnije komandant vašeg bataljona?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Komandant pozadinskog bataljona kome sam ja pripadao bio je kapetan prve klase Pavle Gavrilović.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A tehnička četa u sastavu tog bataljona je bila, pod čijom komandom?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Bila je pod komandom Dragiše Jaćimovića.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je vaša tehnička četa vršila i terenske operacije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kada ste to radili, ko je preuzimao vodeću ulogu tokom takvih operacija?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tokom tih operacija komandu je preuzimao vodnik Kozlina Rajko.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Recite mi sada koliko dugo ste ostali u toj četi u Prizrenu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U Prizrenu sam ostao do 10. juna 1999. godine.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I tokom tog perioda, znači od 9. septembra 1998. do 10. juna 1999. godine, da li ste ikad lično učestvovali u terenskim operacijama uključujući i vojne operacije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, učestvovao sam više puta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hteo bih da vas pitam sledeće. Da li se sećate da ste učestvovali u jednoj operaciji u mestu koje se zove Ljubizda Has (Lubizhde Has)?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, učestvovao sam u toj operaciji.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zamolio bih vas da uzmete atlas Kosova, strana 10 i da nam pokažete u tom atlasu gde se nalazi to mesto? U redu, okrenuli ste stranu 10. Možda bismo mogli malo da zumiramo, da izoštrimo sliku. Časni Sude, ako vi gledate svoj primerak atlasa, radi se o tački na ukrštanju broja 5 gore i tačka i linija 25 vodoravno. Mislim da ste sad to našli, gospodine. U redu. Možete li sada da nam kažete šta su vam rekli, ako su vam uopšte nešto rekli pre nego što ste krenuli u tu vojnu operaciju?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kada smo pošli u tu operaciju, rekli su nam da idemo na demonstraciju sile.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ukratko, šta se zapravo desilo i kada je bila ta vojna operacija, kada se ona izvodila?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Vojna operacija se izvodila, mislim da je bila u decembru mesecu. I nama su rekli da idemo da demonstriramo silu. Međutim, kada smo mi došli do toga sela, videli smo i shvatili da se tu ne radi ni o kakvoj demonstraciji sile. Ovaj, kada smo došli u Ljubižda Has, prošli smo kroz selo i došli smo iza sela. Tu smo postavili zasedu i rekli su nam svako ko krene da uđe u to selo, da se na njega mora pucati. I tu smo ostali celi dan do uveče i uveče smo se povukli u prve kuće u selu. Iz tih kuća iz sela rekli su nam da isteramo ljude i posle toga, kada su ljudi isterani iz svojih kuća, mi smo zauzeli mesto u kući da bi prenoćili. Posle, ujutru, opet smo se vratili i kada smo prenoćili, opet smo se vratili gde smo bili u zasedi više sela i tu smo ostali do naredne večeri, kada smo se povukli i vratili za kasarnu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Samo nekoliko pitanja radi pojašnjenja. Ko vam je rekao da radite to što ste upravo opisali Sudu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, to je bio, ovaj, vojna policija i ovaj potpukovnik, Konjikovac mislim da se zvao. I oni su rekli da se uveče vratimo u selo i da, ovaj, isteramo ove ljude iz ovih kuća da bismo mi zauzeli mesto, da bismo tu prenoćili.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld, mora se pojasniti na koga on misli kada kaže "mi"?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da, to je upravo trebalo da bude moje sledeće pitanje. Hvala, časni Sude. Gospodine svedoče, na koga mislite kada kažete "mi"? Sa kim ste bili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi vojnici, koji smo pripadali ovoj tehničkoj četi, to sam mislio kad kažem reč "mi".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. A da li je bio neki oficir koji je bio zadužen za vašu konkretnu jedinicu u toj konkretnoj operaciji? Ako je bio, da li se sećate ko je to bio?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Oficir koji je bio u toj operaciji sa nama, bio je ovaj vodnik koga smo zvali "vođa" u toj akciji. On je bio sa nama, ali tačno mu se imena ne sećam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da bi mi bilo jasno, vi ste bili deo VJ, je li to tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I mislim da ste u svom svedočenju rekli da je tu učestvovala i vojna policija, da li je to tačno ili sam ja nešto pogrešno shvatio?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da bi mi bilo sasvim jasno, da li vi kažete da su vojska i policija tu delovali zajedno i ako jesu, ko je onda proterivao ljude iz njihovih kuća?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, mi smo bili dok smo bili u zasedi više sela, bili smo kao tehnička četa odvojeni od vojne policije. Vojna policija je bila dole u selu smeštena i uveče kada smo se vratili do sela, vojna policija i mi smo, ovaj, naređeno je da vojna policija i mi isteramo ljude i vojna policija ih je kasnije otpatila iz sela.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam, u redu. Da li ste kasnije učestvovali u jednoj drugoj kampanji, jednoj drugoj operaciji u februaru 1999. godine?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, učestvovao sam i to je bilo, koliko se sećam, u Ješkovu (Jeshkove).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ponovo, molim vas, pogledajte atlas Kosova pred sobom, okrenite stranicu 14 i pokažite sudijama gde se nalazi selo Ješkovo. Časni Sude, da bih vam pomogao, to je M26 na stranici 14. Svedoče, imate pred sobom kartu. Da li ste našli Ješkovo na toj karti?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, našao sam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, pokazali ste mesto koje se zove Ješkovo. Da li je to južno od Prizrena? Teško je to zaključiti na osnovu karte 14. Da li je to južno od Prizrena?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko se sećam, jeste južno od Prizrena.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, možete li da nam ukratko opišete šta se desilo u selu Ješkovo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U selu Ješkovo mi smo dobili uzbu-
nu negde u 3.00 i pošli smo, nismo znali tačno gde idemo. Kada
smo sutradan na kamionima prebačeni do iznad sela Ješkova,
komandant, naš kapetan, nam je rekao da se tu radi o operaciji
u kojoj učestvuje možda oko 700 vojnika i da učestvuju Posebne
jedinice policije. I kada smo zauzeli položaje iznad sela Ješkova,
počela je artiljerija, tenkovi, protiviavionski topovi i "prage" da
pucaju po selu. Kasnije kada se to artiljerijsko granatiranje zavr-
šilo, mi smo krenuli da se selo očisti. I to je trajalo negde do
uveče.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Po vašem shvatanju, šta je to
značilo da "očistite selo"? Kada vam je rečeno da se selo očisti,
kako ste vi to shvatili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Shvatili smo da u selu ne sme niko
da ostane živ, jer nam je rečeno da tu nema nikoga osim vojnika
koji su pripadali UČK (OVK, Ushtria Clirimtare e Kosoves).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ono šta ste kasnije doživeli, da
li se to pokazalo kao tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja, koliko sam shvatio i video u toj akciji, video sam 10 mrtvih, ali nijednog nisam video u uniformi OVK da je bio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, rekli ste da se u selu pucalo iz raznog naoružanja, a kada je to prestalo, vama je rečeno da idete da očistite selo. Možete li da nam kažete kakva je vojna oprema doneta i korišćena za granatiranje sela, pre nego što ste vi ušli u selo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Vojna oprema, doneta i bili su uključeni tenkovi, bili su uključeni protivavionski topovi, a takođe su bile uključene i "prage", takođe tip antivazdušnog oružja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste mogli da procenite koliko dugo je trajalo granatiranje sela, pre nego što ste ušli u njega?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, nekih pola sata, otprilike.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A tokom granatiranja ili faze kada ste vi i drugi vojnici ušli u selo da ga očistite, da li ste primetili bilo kakvu uzvratnu vatru iz sela? Drugim rečima, da li je iko iz sela pucao na vas i ostale vojnike?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Iz sela ja nisam primetio paljbu na nas, izuzev kada smo mi utrčali u selo. Vojnici koji su bili iza nas počeli su da pucaju, nismo znali o čemu se radi, mislili smo da je neko od te vojske OVK, shvatili smo da se neko bio sakrio u šumi iza nas koja je bila tu i posle toga vojnici su počeli da pucaju na čoveka.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi videli tog čoveka i ako jeste, onda nam recite da li je bio u uniformi, da li je imao bilo kakve oznake na sebi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, bio je u civilnoj uniformi i kada je izašao iz toga žbunja idući prema njima, digao je ruke.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste da ste vi lično videli oko 10 tela. Da li ste na osnovu onoga šta ste saznali od drugih vojnika, na osnovu nekih drugih informacija, na kraju saznali koliko je ukupno ljudi poginulo u toj operaciji?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko sam ja saznao, u toj operaciji, mislim da je poginulo oko 30 ljudi, mislim. Ja sam video bar 10.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala, K-41, sada ću vas zamoliti da se pozabavimo poslednjom nedeljom marta 1999. godine. Da li se sećate kapetana Gavrilovića kako izdaje naređenje bataljonu da nešto uradi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, sećam se, to se desilo u martu mesecu, noću, tačno se datuma ne sećam, ali znam da je bila noć kada je počelo NATO bombardovanje. Te večeri oko 21.00, 22.00, te večeri je došao kapetan Gavrilović i naredio je da vojnici zaduže uniformu, municiju i opremu koja im je potrebna za borbu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste vi zaista i zadužili tu uniformu, municiju i opremu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste odmah krenuli ili ste krenuli rano ujutro narednog jutra?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nismo odmah, krenuli smo u jutarnjim satima narednog jutra.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kuda ste otišli i kako ste tamo stigli?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, gospodine svedoče K-41, izvinite što vas prekidam, ali je vrlo bitno da nam bude jasno na koga svedok misli, treba da bude jasno u zapisniku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, kada kažete "krenuli", da li govorite o sebi i ostalim vojnicima koji su bili deo 549. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, govorim o vojnicima koji su bili sa mnom u mojoj četi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ponovo, izvinjavam se ako sam ranije već postavio to pitanje, ali možete li da nam kažete kakva je bila funkcija, odnosno položaj kapetana Gavrilovića, u odnosu na vašu grupu vojnika?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodin Gavrilović, šta je on bio u vojsci, na kom položaju, za koju jedinicu je bio zadužen?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: On je bio komandant pozadinskog bataljona koji je odgovarao za logistički pozadinski bataljon.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A vi ste bili deo tog bataljona?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Sada ćemo se vratiti na prethodno pitanje. U ranim satima sledećeg jutra, nakon što su do vas stigle vesti o početku NATO bombardovanja, kuda ste vi otišli i kako ste tamo stigli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi smo ušli u kamione i išli smo preko sela koje se zove Novake (Malesi e Re) i stigli smo u brda više Trnja (Termje) sa južne strane Trnja, stigli smo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Molim vas, pogledajte stranicu 11 pa na sredini stranice gde se vidi leva margina stranice. Hvala. Malo više, molim. U redu. Možemo sada da pojasnimo, Suva Reka se vidi na vrhu i vi vidite Trnje i Novake?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, Novake, srpsko selo pre Trnje, sa južnom stranom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Koliko je to udaljeno od Trnja?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne mogu se tačno setiti koliko je to udaljeno, nisam siguran, tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Kada ste stigli tamo, koliko sati je bilo, otprilike?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim da je bilo oko 4.00. Rani juturnji sati su bili, to znam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je bilo teške artiljerije i neke druge vojne opreme sa vama u vašoj grupi iz 549. motorizovanog bataljona brigade?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U našoj grupi iz pozadinskog bataljona jedino teško oružje jeste protivavionski top i mi smo jedino posedovali taj top koji smo postavili na tom brdu više Trnja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam kažete tog jutra kad ste se nalazili iznad Trnja, ko od nadređenih oficira je bio sa vama? Ko je bio tamo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Od oficira sa nama su bili komandant bataljona, Pavle Gavrilović, njegov zamenik Gligorević, bio je poručnik Jaćimović i bili su vodnici koji su bili zaduženi za svoje vodove. Zatim je bio Kozlina Rajko, Delić i bio je Fežić, mislim Miroslav, ne znam tačno ime.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A ko je bio vaš komandant, drugim rečima ko je bio vaš direktni pretpostavljeni?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Naš direktni pretpostavljeni bio je Kozlina Rajko koji je preuzimao komande u takvim situacijama kada se išlo u akcije.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A policija?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, tom prilikom bio je samo jedan policajac, mislim da je bio iz srpskog sela Novake koji je poznavao, valjda, teren i zato su ga poslali sa nama, koliko se sećam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To je bila gotovo u celini vojna operacija u prisustvu jednog policajca, je li to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, osim oficira, uključujući i gospodina Kozlinu, možete li da nam kažete koliko je ukupno vojnika učestvovalo u toj operaciji? Koliko četa, koliko jedinica, znači, koliko je ukupno bilo ljudi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, bilo je tri čete, tri vodnika koji su vodili, iz čete, u njima, mislim da je bilo 80 do 100 vojnika, koliko se sećam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, otprilike oko 3.00, rekli ste nam šta ste u suštini radili. Možete li da nam sada ukratko, svojim rečima, ispričate šta se desilo, kada je sve to počelo, ko je šta uradio? Ispričajte nam to svojim rečima.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ujutro kada smo došli na to brdo, sišli smo sa kamiona, kamioni su postavljeni, tu da se ne mogu videti. Na brdu je postavljen protivavionski top tako da može da dejstvuje po selu. Posle toga mi smo sačekali tu na brdu, sa svojim vodnicima smo stajali i kapetan Gavrilović je pozvao vodnike da im izda neku naredbu. Vodnici su prišli do kapetana Gavrilovića i on ih je pitao da li su vojnici spremni za akciju. Oni su mu odgovorili "da" i posle toga on je pokazao rukom prema Trnju i rekao je da "danas ovde ne sme niko da ostane živ" i vodnici kada su shvatili komandu koju im je izdao, krenuli su prema nama kasnije. Naš vodnik se okrenuo prema nama. Rekao nam je da sastavimo našu četvu i krenuo je ispred nas niz brdo prema Trnju.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde ste se vi nalazili kada je kapetan Gavrilović izdao to naređenje vodnicima? Da li ste vi mogli to lično da čujete?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, nalazio sam se tu, tri do četiri metra od kapetana Gavrilovića i vodnika Kozline, tu se nalazilo još vojnika koji su bili oko mene, koji su mogli jasno da čuju naređenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Nakon što je izdato to naređenje, da li se nešto desilo i ako jeste, šta?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nakon što je izdato to naređenje, vodnici sa svojim četama pošli su prema selu Trnje, a vodnik je ostao sa svojim vojnicima na brdu. Posle kada smo išli niz brdo, sva je vojska shvatila o čemu se radi i primicali smo se selu. Kada smo se primicali selu, razvijali smo se u strelce za borbu i tako smo došli do sela. Prilikom dolaska do zauzimanja položaja, video sam na periferiji jednog čoveka koji je sa nekom torbom na rame-nu, nosio je verovatno torbu sa stočnom hranom i začuo se rafal pored mene i taj čovek je pao. Posle toga protivavionski topovi su zauzeli položaje i nakon izvesnog vremena počeo je protivavionski top, počeo je da dejstvuje po selu. To je potrajalo možda nekih 20 minuta i posle toga mi smo krenuli u selo. Prvo jeste što smo uradili, to je bilo da smo zapalili jedno seno koje se nalazilo na putu i posle toga je začuo se isto... Ljudi su počeli da, videli smo ih u dve kolone, jedni su bežali prema Lešanima (Leshane), a drugi su bežali levo prema Potoku (Potok). Kada smo ulazili u selo...

SUDIJA MEJ: Zaustaviću vas. Gospodine Rajnefeld, bilo bi nam od koristi kada biste pojasnili neke stvari i kada biste, ne vodili svedoka, ali kada biste išli polako kroz svedočenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Moj plan je bio da ga pustim da ispriča priču, a da se onda vratimo i bavimo detaljima. Ali možemo da idemo deo po deo, u redu. Gospodine svedoče, da se malo vratimo i da se pozabavimo detaljima. Kada ste otišli u selo, rekli ste nam za jednog starijeg čoveka i rekli ste da ste čuli pucanj i da je čovek pao. Da li znate ko je pucao u tog čoveka koji je nosio vreću, pretpostavljate da je unutra bila hrana za stoku?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U njega je pucao vodnik Kozlina koji je naš vodnik.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi to videli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Onda ste nam rekli za taj protivavionski top koji je granatirao selo. Tokom tog granatiranja ili

kasnije, da li ste videli bilo kakve seljane iz tog sela Trnje i da li su oni nešto radili? Ako jesu, šta su radili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Za seljane koje sam ja video, jeste da su bežali, maločas sam rekao levo prema Lešanima, a drugi su bežali prema Potoku. Mislim levo i desno od nas kako smo išli, bili zauzeli položaje prema selu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Molim vas, pogledajte ponovo atlas. Ponovo na stranici 11, vi ste nam ranije pokazali gde se nalazi Trnje na toj stranici 11, možete li da nam sada pokažete gde se nalazi Lešane? Malo samo pomerite atlas desno da bismo videli levu marginu. U redu. Da li vidite Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da i desno je selo Lešane, od Trnja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. A sad, gospodine, recite nam šta ste vi radili dok je trajalo granatiranje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Dok je trajalo granatiranje, ja i vojnici koji su bili kraj mene levo i desno smo zauzeli položaje i čekali da granatiranje prestane, da bismo ušli u selo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A kada je granatiranje prestalo, da li ste dobili uputstvo od bilo koga i kakva su to bila uputstva?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, vodnik Kozlina je ustao i od njega levo i desno počeli su da kreću vojnici. Mi smo govorili "šta je, kreće se". Znači krenuli smo u selo odmah pošto je on krenuo. Mislim on, vodnik.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kad ste ulazili u selo posle granatiranja, da li ste bilo koga sreli? Da li ste videli neke ljude i ako jeste, šta se s njima desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, kada smo skrenuli u selo, jedan čovek je trčao između kuća dole jedno 300 do 400 metara ispred nas i začuo se rafal i čovek je pao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste videli ko je na njega pucao?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste, šta je bilo prvo šta ste uradili kada ste ušli u selo? Pošto je ovaj čovek već ubijen, o kome ste govorili, spominjali ste neki stog sena?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, prvo je da smo zapalili taj stog sena, kasnije smo po grupama dvojica, trojica ulazili u kuće koje su se nalazile u tom selu. Kuće su bile redom paljene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Po čijim uputstvima ste to uradili, ako vam je neko davao uputstva?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Po uputstvima našeg vodnika.

SUDIJA MEJ: Ovde ću vas zaustaviti, gospodine Rajnefeld. Mislim da bi bilo uputno da ovom svedoku damo zvanično upozorenje. Gospodine K-41, moram samo da vam kažem ovo, zvanično već ste ranije čuli, ali sad treba ponoviti. Vi niste obavezni da svedočite o nečemu šta bi moglo da okrivi vas za neko krivično delo. Vi to, naravno, možete da učinite, ali osim ako vam se ne izda sudski nalog o tome, vi niste obavezni da svedočite o tome. Da li to razumete?

SVEDOK K-41: Delimično, izvinite, ako bi' mogao dobiti ponovo, ako bi se moglo ponoviti.

SUDIJA MEJ: Vi niste obavezni da govorite o nečemu što bi sa vaše strane bilo priznanje nekog krivičnog dela, šta bi moglo vas da okrivi. Vi niste obavezni da teretite samog sebe za krivično delo. Sada ste upravo počeli da govorite o paljenju kuća. Ima još drugih stvari o kojima ćete da govorite, koje zapravo predstavljaju krivična dela. Vi niste obavezni da govorite o nečemu šta tereti vas samog. To je vaša pravna situacija i vi treba da je razumete. Da, gospodine Rajnefeld.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Bez obzira na ovo zvanično upozorenje koje vam je dao sudija, da li još uvek želite, da li ste

još uvek spremni da odgovorite na moja pitanja o onome šta se dešavalo tog dana?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, ja sam ranije u mojoj izjavi rekao, ja sam ovde došao da svedočim, govorim ono šta sam video i ono šta sam čuo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala vam, svedoče. Sada smo stigli do onog trenutka kada ste išli od kuće do kuće. Šta ste radili tom prilikom, šta ste tražili tokom tog pretraživanja kuća?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tokom tog pretraživanja kuća pretraživali smo da li nije neko ostao u tim kućama. Mi smo u grupama, vodnik nam je davao naređenja nama po dvojici, trojici u redove kuća koji su bili da idemo i da proveravamo da li ima ko, neko u njima, ako nema, da sve kuće budu zapaljene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste to i uradili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U prvih 10 ili 15 kuća u koje ste ušli, da li ste, tačnije da li je vaša grupa bilo koga našla?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Naša grupa nije našla nikoga od tih prvih desetak kuća u koje smo ulazili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Čini mi se da ste već odgovorili na ovo pitanje, ali kada nikoga niste našli u kućama, vi ste te kuće zapalili, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, tačno tako.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dok ste pretraživali kuće, da li se sećate jednog incidenta sa starijim čovekom i šta se sa njim desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, sećam se jednog starijeg čoveka koji je bio isteran iz svoje kuće i sećam se vodnika koji je naređivao vojniku da puca u njega, ali ga je odbio, nije mogao da puca u čoveka i sećam se da ga je on ubio kundakom od puške, rafalom u glavu i rekao: "To se ovako radi".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možda bih mogao da vas pitam još par stvari da razjasnimo: ko je bio taj vodnik i ko je bio dotični vojnik?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Vodnik je bio Kozlina, a vojnik, redov Milošević koji nije hteo da puca i koji je rekao "ja ne mogu da pucam".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I ovaj vojnik Milošević koga ste poznavali, da li ste ga upoznali na obuci, da li je on kao i vi nedavno došao na odsluženje vojnog roka?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, vodnika Miloševića ja sam upoznao u Prizrenu kada sam došao na, kada sam dobio prekomandu u 549. motorizovanu brigadu, tada sam ga upoznao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada je vojnik Milošević rekao "ne mogu", ko je ovog starijeg čoveka ubio?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ubio ga je vodnik Kozlina rafalom iz automatskog oružja i rekao da se to "ovako radi".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate šta se desilo posle tog rafala sa tim starijim čovekom, da li je ranjen ili je ubijen na mestu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Taj stariji čovek je pao i ja mislim da je mrtav. Ne mislim nego sam više nego siguran, jer je tu ostao da leži dok smo mi nastavili dalje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo sa njegovom kućom, ako se nešto desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Njegova kuća je zapaljena kao i sve kuće.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste nastavili da idete od kuće do kuće?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam ispričate o jednom događaju koga se sećate kada ste, pre svega, našli nekog po prvi put u jednoj od kuća koje ste pretraživali?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, kada smo naišli na jednu kuću, videli smo da se pomera zavesa u kući na prozoru i znali smo da se neko nalazi u toj kući. Ušli smo u to dvorište i u tome je, u dvorištu su bile, kuća jedna sa leve strane i bile su neke garaže i bile su kuće sa desne strane. Ja i još nekoliko vojnika smo ušli u ove kuće koje su bile sa desne strane i iz tih kuća ljudi koji su bili unutra bili su isterani u dvorište.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko ih je isterao i kako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Isterali su ih vojnici koji su ulazili u kuće.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste i vi bili među tim vojnicima?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, ja sam bio sa vojnicima koji su ulazili desno u kuću koja se nalazila...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su te ljude izveli upirući u njih cevi pušaka ili na neki drugi način?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, svakako su logično bile puške uperene, kada otvara vrata, nama je rečeno da je moguće da tu ima i vojnika OVK, ali tu nije bilo nikoga osim ljudi koji su se nalazili u tim kućama i oni su sa tako uperenim puškama, rečeno im je da napuste svoju kuću, da izađu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate koliko je bilo tih ljudi, kog su bili pola i uzrasta starosti, otprilike?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ljudi, kasnije kada su svi bili u dvorištu, kada je naređeno da posedaju, mislim da je bilo oko možda 15 ljudi. Tu je bilo i žena, sećam se najmanje jednog deteta koje sam ja video i bilo je starijih ljudi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je bilo nekih beba, novorođenčadi, da li na to mislite kada kažete dece?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, na to mislim. Bilo je jedna najmanje koja je imala, možda, ne znam da li je imala i godinu dana, ne čak ni godinu dana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ako ste se uopšte obraćali tim ljudima, šta ste im rekli kada su izašli napolje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kada su ljudi napustili svoju kuću i izašli napolje, tu je bio vodnik koji je naredio da posedaju u tome dvorištu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se dalje desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Dalje je rekao jednom vojniku da povede jednog od muškaraca koji su sedeli tu do te garaže i da ga pita da li imaju neki novac kod sebe. Kada mu je odgovorio da nemaju, on mu je rekao da se vrati na svoje mesto i sedne u dvorište, da se pridruži ostaloj grupi ljudi, a vojnik da se vrati tamo gde smo mi stajali. Rekao je ostalim vojnicima koji su se nalazili u dvorištu da mogu da pođu prema kapiji, da izađu odatle i nas četvoro, petoro koliko nas je stajalo, da tu i ostanemo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Samo da bi ovo bilo jasno. Na početku bilo je vas više od četvoro ili petoro, bilo je više vojnika u dvorištu, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, bilo je više vojnika i bilo je tu vojnika koji su još ostajali u kućama, koji su se zadržavali i bilo je vojnika koji su naknadno ulazili u dvorište od ostalih i kretali se ka izlazu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio da je vodnik Kozlina naredio većini vojnika da krenu prema kapiji, ostavljajući vas četvoro ili petoro u dvorištu sa tim civilima. Da li je to bilo tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, to je bilo tako. On je rekao tim vojnicima koji su se nalazili...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Još jedno pitanje pre nego što nastavimo. Da li su ove civile u nekom trenutku saslušavali, osim što su im tražili novac, da li ih je neko pitao za OVK?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Pitali su ih gde je OVK, da li tu ima OVK. Sećam se da su odgovarali da nikada OVK nije bilo i da u selu nema nikoga od OVK. I onda su tu nastajale okolo, kao psovke.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dalje ste nam pričali o jednom čoveku koga su izdvojili i odveli na jedno mesto u dvorištu. Većini vojnika je naređeno da napuste dvorište, a ostali ste samo vas četvorica ili petorica. Šta se dalje desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ponoviću pitanje: rekli ste nam da je izvestan broj vojnika poslat dalje, a vas je u dvorištu ostalo četvorica ili petorica. Šta se desilo dalje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ostali vojnici su krenuli. Ovi koji su se nalazili u tom trenutku krenuli su da izlaze, a nas četvoro, petoro, koliko nas je ostalo, vodnik je naredio da pucamo u ovu grupu ljudi koja je bila tu u dvorištu. Koja se nalazila pred nama.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi to i učinili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko je pucao na ljude?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Pucao je vodnik, pucali su svi koji su ostali, vojnici u tom redu, nas četvoro, petoro.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Uključujući i vas?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste pucali na sve civile koji su stajali pred vama. Kad kažem "vi" mislim na vašu grupu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, naša grupa je pucala, kako se ko nalazio na svom mestu. Pucao je pred sobom na ljude koji su bili ispred. Pucano je na sve ljude.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ako se sećate, šta se desilo sa tim ljudima na koje ste vi pucali zajedno sa svojim drugovima vojnicima?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Svi ljudi na koje je pucano počeli su da padaju jedan preko drugoga i najviše se sećam, to mi je baš ostalo u dubokom sećanju, jedna beba koja je bila pogođena sa tri metka, koja je neverovatno vriskala.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Po vašem mišljenju šta se desilo sa tim ljudima?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne znam, ja sam samo hteo što pre da napustim to mesto. Posle toga i vodnik i mi smo odatle krenuli, rekao je nama vojnicima koji smo krenuli, nas dvojica, trojica koji smo bili u toj grupi, da proverimo još ovu kuću koja je bila sa leve strane da nije neko ostao i u toj kući sa desne strane u sobi bio je jedan starac koji je...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste ušli u tu kuću, tu drugu kuću?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, mi smo videli samoga starca koji je ubijen. Više nikoga nije bilo u toj kući. Izašli smo iz nje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste izašli iz te kuće, gde ste išli, šta ste čuli, šta ste radili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kada smo izašli iz te kuće, izašli smo iz tog dvorišta. Tu je bila glavna cesta koja je vodila kroz to selo preko, neko od vojnika je rekao da se tamo videlo pomeranje zavesu u još jednoj kući. Nakon izvesnog vremena slomilo se staklo i prozor na toj kući i ubačena je bomba. Začuli su se vriskovi iz te kuće i posle te eksplozije više se ništa baš nije čulo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači, vi ste krenuli dalje u druge kuće u tom selu posle tog incidenta kada je ubijeno 15 ili otprilike 15 civila, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada ste napuštali to imanje gde je vaša grupa ubila te civile, da li ste videli kako neki drugi vojnici ulaze da vide šta se desilo, da neko ulazi u to dvorište i onda ga napušta?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, za vreme čim je prestala pucnjava, već je ponegde bilo vojnika koji su ulazili, gledali, istrčavali, jer tu su bile obadve čete se skupile i onda su, ono, kako izlazi, neko govore vojnicima i onda smo nastavili dalje prema tu obližnjem... Bila je jedna prodavnica.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I šta se desilo kada ste došli do te prodavnice, šta ste tamo radili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Do te prodavnice, rekli su nam iz te prodavnice da uzmemo šta nam je potrebno za jelo, za piće. Ako je neko žedan, sokovi, nešto od hrane, neki...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na koga mislite kad kažete "oni", ko vam je rekao da to možete da radite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Rekli su nam vodnik naš, nama direktno. Našoj četi je rekao vodnik da idemo da se poslužimo, jer hrana nam neće stizati, ona je obavezna.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Šta su vojnici uradili kad im je rečeno da mogu to da uzimaju?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ušli su u prodavnicu i svako je uzimao šta mu je trebalo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Ovde ćemo stati. Tokom celog tog događaja kada ste ušli u to selo sa brda, tokom granatiranja i tokom svih ovih događaja koje ste maločas opisali, da li ste

u bilo kom trenutku primetili da neko uzvraća vatru iz sela? Da li je na vas neko pucao?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije bilo pucnjave koja bi značila da je tu bilo vojnika OVK.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pošto ste uzeli šta ste hteli iz te prodavnice, da li ste napustili selo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, onda smo prešli prema mostu koji se nalazio sa leve strane, bilo je, videlo se, sedam, osam žena koje su bile nepokrivenene... Ubijene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sa tog mesta gde ste se nalazili, da li ste mogli da vidite neku odbranu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, sa mosta se mogao videti jedan tenk i jedna "praga" koji su bili postavljeni sa 500 metara na severno od Trnja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Što se tiče ovih žena, možete li da nam kažete kako su one usmrćene, kako su umrle, da li su se udavile ili su na neki drugi način umrle?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Žene koje su tu bile kraj puta na toj livadi, bilo je vidno da su pogodene mecima iz automatskog oružja.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, sada ću preći na drugu temu. Paragraf 22, da li mislite da je zgodno vreme za pauzu ili želite da nastavim?

SUDIJA MEJ: Dosta kasno smo počeli, nastavite još 15 minuta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, rekli ste nam da je tamo bio jedan most i potok, da je to zapravo bio most preko jednog potoka, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se dalje dogodilo? Gde ste vi krenuli dalje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Dalje smo krenuli preko mosta. Kada smo prešli, krenuli smo uz taj potok da idemo i na nekih možda 200, 300 metara od toga mosta bilo je jedna grupa ljudi koja se bila sklonila iz sela u tom potoku. Tu je bio jedan primitivni most postavljen od stabla jednog drveta i tu je možda bilo nekih 30, 40 ljudi. I jedan od vojnika da se trebaju svi poubijati, ali poručnik Jaćimović koji se tu našao je počeo da moli da se žene i deca puste, što je i učinjeno. Žene i deca su pušteni i jedan čovek koji je bio invalid, sećam se, nije imao noge. Oni su pušteni, ostalih četiri ili pet muškaraca su ostali i oni su ubijeni.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam kažete koje starosti su bili ti muškarci, tih četvorica, petorica koji su ostali?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ti muškarci koji su ostali, mislim bili su nekih 40, 50 godina starosti.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako su ubijeni i ko ih je ubio?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U tom trenutku kada je pucano na njih, ja sam bio nekih 10 metara, jer sam gledao da budem što dalje od svojih pretpostavljenih, da ne bih dobio još neko naređenje da moram da pucam. Bio sam udaljen nekih 10 metara i tu su bile obe čete, bilo je puno vojnika i nisam mogao da vidim tačno ko je pucao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo posle toga, da li ste nastavili prema jednom drugom selu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Posle toga smo nastavili još nekih 600 metara gde smo odmorili i tu smo se poslužili sa ovim što je uzeto iz prodavnice i posle toga kada smo se odmorili, vodnik i nas desetak vojnika smo prešli na jedno brdo prema selu Mamušë (Mamushe).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možemo li ovde zastati za trenutak? Molim vas okrenite sada stranicu 10 atlasa Kosovo koji imate

pred sobom, jer pošto smo na stranici 11 bili na levoj strani, sada ćemo na stranici 10 biti na desnoj strani. Pogledajte desnu marginu. Da li vidite Trnje u desnoj koloni kod broja 22? Da, ovde je 22, malo podignite, da li vidite Trnje, pokažite nam ga? Da li vidite Mamušu odmah levo pored toga? Dakle, išli ste od Trnja duž reke sa još 10 vojnika i vodnikom Kozlinom, ako sam dobro shvatio, otišli ste do Mamuše. Je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne duž reke, nego smo duž reke nastavili nekih 200 metara i odmorili i onda smo krenuli i došli smo do tog uzvišenja odakle se može posmatrati Mamuša.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da, tako je. Hvala. Dok ste se odmarali i jeli hranu koja je ukradena iz te prodavnice, da li ste čuli bilo šta u vezi sa selom Mamuša, odnosno da li ste čuli protivavi-
onski top kako deluje u odnosu na selo Mamuša?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: I kada smo iščistili ove položaje kod Mamuše, zauzeli položaje i dobili naređenje da se deluje po sedam, osam kuća koje su se nalazile na periferiji Mamuše. Posle kada je završeno to granatiranje tih sedam do osam kuća, mi smo krenuli i došli do tih kuća i rečeno nam je da se te kuće zapale koje su bile granatirane.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste to uradili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, kuće koje su granatirane bile su zapaljane i onda smo se vratili na ovo uzvišenje na kojem smo bili dok je granatirana ova kuća.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate nekog drugog vojnika koji je bio sa vama u toj grupi? Ranije ste pominjali vojnika Miloševića koji je rekao Kozlini da ne može da puca na tog čoveka. Da li je taj čovek bio sa vama?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Na kog čoveka mislite?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate da ste nam rekli da je vodnik Kozlina pokazao vojniku kako to treba da se uradi

kada je ubio jednog čoveka, a taj vojnik koji je rekao da ne može da uradi, bio je vojnik Milošević. Da li se sećate toga?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je taj vojnik Milošević bio sa vama u toj grupi koja je otišla u Mamušu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, bio je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se još nekog sećate? Da li se sećate imena još nekog vojnika koji bio sa vama u toj grupi? Ako se ne sećate, samo recite da se ne sećate.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U toj grupi koja je otišla do Mamuše, ne mogu se setiti...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da, u svakom slučaju nakon što ste spalili te kuće u Mamuši, vi ste se te večeri vratili u Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kada su te kuće bile spaljene, tada smo se vratili. Naša grupa od 10 i vodnik. Mrak je počeo da pada i rečeno je da se vratimo na brdo gde je ostao kapetan Gavrilović, da se vratimo gore kod njih. Krenuli smo preko mosta. Kada smo ušli u Trnje, videli smo da su se neki ljudi vratili, po žaru sa cigara koji se video i jedan koji je bio ispred nas je pozvao da pridemo i on je prišao i govorio da on ništa ne zna i on ništa nije kriv. Ovaj ništa nije odgovarao, samo je pucao u njega i nastala je tu pometnja u mraku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Samo nekoliko kratkih pitanja u vezi sa tim. Mislim da ste rekli da ste videli žar cigareta, da je bio mrak. Da li su ti ljudi pušili ili su bacali opuške na zemlju? Šta ste, u stvari, videli, šta mislite pod tim?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Videli smo ljude koji puše, pokrete, cigare.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam. A na osnovu njihove odeće, da li ste mogli da zaključite šta su po nacionalnosti?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim po nacionalnosti da su bili Albanci, jer ovaj koji je ubijen je imao na glavi, imao je tu njihovu tradicionalnu kapu, kako se zove...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zbog pojašnjenja rekli ste, sad gledam u transkript, rekli ste bio jedan čovek koji je bio odmah tu ispred nas, vodnik ga je pozvao, on je došao i rekao da je upravo došao iz Lešana, da ništa ne zna i da nije ni za šta kriv. A onda ste rekli da drugi ništa nije odgovorio, samo je pucao na njega. Na koga mislite kad kažete da drugi nije ništa odgovorio? I, u stvari, ko je pucao na koga?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim da vodniku ništa nije odgovorio, na to što je on davao pojašnjenja da je došao iz Lešana, da nije ništa kriv. Vodnik koji mu je naredio da dođe, nije mu ništa objašnjavao, niti jednostavno razgovarao sa njim, već jednostavno je pucao na njega.

SUDIJA MEJ: U redu. Gospodine Rajnefeld, da li sada prelazite na jednu drugu temu?

TUŽILAC RAJNEFELD: Sada prelazim na paragraf 27.

SUDIJA MEJ: Gospodine svedoče K-41, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas, imajte na umu da ni s kim ne razgovarate o svedočenju tokom ove pauze, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. I nemojte da govorite o svom svedočenju ni sa kim dok ne završite sa svojim svedočenjem. A sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Rajnefeld.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine svedoče, pred samu pauzu vi ste rekli da ste neko vreme ostali u Trnju, ako sam to dobro shvatio. Koliko dugo ste ostali u Trnju?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kako da kažem, vreme celog boravka.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ne, nakon tog incidenta sa pucnjavom o kom ste pričali u kom je ubijen taj starac koji je nosio albansku kapu. Vi ste posle toga otišli u Trnje, vratili ste u Trnje. Koliko dugo ste ostali u području Trnja? Da li se sećate toga? Ako se ne sećate, u redu.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi smo posle tog incidenta kada je ubijen taj starac, došlo je tu do pucnjave i onda, došlo je do pometnje i onda je poručnik rekao odmah da se vraćamo gde smo i bili i da ćemo tamo da prenoćimo gde smo se odmarali, mi smo se tamo vratili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Sada bih hteo da ukratko govorimo o još nekoliko incidenata. Da li je bio jedan incident u kom su dva čoveka došla putem iz Mamuše u Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, to je bilo poslednjeg dana kad smo bili tu. Kada smo mi preko ove reke prešli i vratili se na brdo, sreli smo one koji su ostali, kapetana Gavrilovića i vojnike četa koja je ostala na brdu. Kada smo došli do njih, neko je primetio, dok su išli, da se kreću od Mamuše do Trnja i kada su bili na mestu gde smo mi proveli ove dane, dok smo bili tu uz reku, na tom mestu, kada su stigli počela je vojska da puca na njih. Oni su popadali na zemlju i začuli su se da viču odozdo, govore: "vojsko, ne pucajte" i vodnik kad je to čuo, javio je ostalim vojnicima da se reče da ne puca niko na njih. I posle toga jedan od ove dvojice koja su bili na zemlji je potrčao prema potoku, a drugi je digao ruke i krenuo prema nama. Ovaj koji je pošao prema potoku, koji je potrčao, njega je gađao protivavionski top koji se nalazio na brdu kod nas, a drugi koji je digao ruke bio je tada daleko od nas 80 metara. U tom trenutku na brdu se, sa vodnikom Fejzićem našao vodnik Kozlina. Nešto su pričali i onda je vodnik Fejzić nastavio dalje prema čoveku koji je išao prema nama i tada je bio na nekih možda od njega 10 metara i pucao u njega.

SUDIJA MEJ: Možete li ukratko da pojasnite taj incident, gospodine Rajnefeld?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ukratko, gospodine, recite nam da li je došlo do bilo kakvog razgovora između vodnika Kozline i vodnika Fejzića pre nego što je ubijen taj čovek?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Govorili su "evo i vama prilike da se i vi upišete", Kozlina je rekao Fejziću. Mislim da se "upišete", da i vi, to je za njega, mi smo shvatili, da i on treba nekog da ubije i ovaj je nastavio dalje. Pored nas je prošao, odvojio se nekih 20 metara i pucao u ovog čoveka koji je držao ruke uvis i nakon toga se okrenuo onako nasmejan, kao da je napravio neko dobro.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Mislim da ste nam ranije rekli da je četa ostala iza, na brdu, dok je Kozlinina četa i još jedna druga četa, dok su oni otišli u Trnje da bi, kako ste rekli, počistili selo. Je li to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Nakon te pucnjave u kojoj je vodnik Fejzić ubio tog čoveka koji je rekao da se predaje, da li ste se vi posle toga vratili u Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, posle toga su na Trnju ostali i posle toga smo se vratili za Prizren.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Dakle, otišli ste u Prizren. Sledećeg dana, šta se desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Sledećeg dana nam javili da se ide, ovaj, rekli su nam da idemo za Trnje. Kada smo se popeli na kamion i krenuli smo jednim vojnim kamionom i bio je jedan civilni kamion koji je išao za nama i rečeno nam je da usput, ako vidimo nekog da pucamo ili ma koga, bilo u Trnje ili van...

SUDIJA MEJ: Ko vam je to rekao?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko vam je rekao da pucate na ljude usput?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Rekao nam je vodnik Kozlina, ako na nekog naiđemo da se puca.

SUDIJA MEJ: Koja jedinica, koja četa, koja brigada, ko su "mi"?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da, hvala, časni Sude. Gospodine svedoče, o kome govorite? Ko su bili ti vojnici, koja je to bila četa, ko je bio u tom vojnom kamionu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U tom vojnom kamionu bio je Kozlina i na kamionu je bila njegova četa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I vi ste bili među vojnicima. Pominjali ste jedan civilni kamion. Da li je on takođe pripadao vašoj četi ili je bio iz neke druge čete ili ga je vozio neko iz neke druge čete?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne znam kome je pripadao civilni kamion. Ja to ne mogu znati kome je pripadao. Samo je on išao za nama, on je išao uglavnom sa nama, a kome je pripadao ja vam o tome ne mogu da tvrdim da znam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. A da li znate ko je vozio taj kamion? Da li je to bio civil, da li je bio vojnik?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Taj kamion mislim, u njemu je bio vodnik Nedeljковиć, a neko od vojnika, ne sećam se ko ga je vozio. Kasnije kad smo stigli u Trnje iz kamiona je izaš'o vodnik Nedeljковиć, sećam se i dao nam rukavice i vreće da bi se pokupili mrtvi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Odakle ste kupili mrtve?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kupili smo prvo kada smo došli u Trnje, ušli smo u dvorište o kome sam ranije govorio, gde je ubijena ona grupa ljudi. U tom dvorištu nije bilo nikoga osim krvi koja je bila gde su se oni nalazili na zemlji i kasnije su produžili prema ovoj livadi, do mosta gde su ležale one žene. Tu je bilo pet do šest tela

žena, a bilo je još jedno ili dva tela koja su bila pored i vodnik nam je rekao da tela muškaraca koji su u potoku ubijeni, da se ne diraju, da oni ostaju, samo žene da se pokupe i ako se nađe žena ili dete.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I šta ste uradili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: I mi smo uzeli te vreće i pokupili te žene i ubacili ih na civilni kamion i krenuli nazad prema Prizrenu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, to je blizu koje granice?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim da je blizu albanske granice, koliko se sećam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. S obzirom na vreme, ja samo želim da skrenem pažnju Pretresnom veća na stranicu 14 atlasa za Kosovo K26, a mi ćemo nastaviti da bismo uštedeli na vremenu. Dakle, gospodine svedoče, kada ste išli prema Prizrenu, kroz kakvo područje ste prošli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kako mislite kroz kakvo područje?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Biću konkretniji. Otišli ste iz Trnja u kamionu punom tela žena i dece i onda ste se negde odvezli. Kuda ste otišli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Iz Trnja smo izašli, izašli smo na magistralni put koji vodi, Suva Reka - Prizren i tim putem smo došli do Prizrena. Tu se sa drugim kamionom pridružilo još vojnika iz bataljona, tačnije iz Nedeljkovićeve čete kao i iz Prizrena i onda smo pošli ka, negde u tim brdima. Dalje, prošli kamionima gde smo ta tela, ovaj, zakopali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je to bilo u nekom groblju ili ste išli putem ili ste otišli na neko drugo mesto?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Pa sećam se, asfaltnim putem, pa kasnije brdima. Išli smo nekim putem i onda smo jedno 50 metara, koliko je već bilo, ne sećam se tačno iza toga puta dalje u žbunje, kopali jednu rupu gde su tela ubačena i zatim zakopana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate zašto su tela odneta u to žbunje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim, jer koliko ja znam, da se ne bi pronašla.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam. U redu, gospodine, nakon toga da li ste se vratili u svoju kasarnu ili ste otišli na neko drugo mesto?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nakon toga mi smo se vratili u Prizren, već smo se vraćali u grad, u kuće koje su bile spaljene ili škole gde su, tačnije, bili vojnici.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, svedoče K-41. Gospodine Rajnefeld, moramo da pojasnimo koliko je tela sahranjeno u toj grobnici.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine svedoče, rekli ste nam da, kad ste pokupili tela žena i dece, da ste ostavili muškarce. Možete li da kažete Pretresnom veću koliko ste tela, otprilike, pokupili iz sela Trnje koje ste kasnije sahranili u tom žbunju izvan sela Žur (Zhur)?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi kada smo došli u Trnje da kupimo mrtve, već sam rekao da je većina bila pokupljena. Samo smo pokupili dve žene koje su bile na toj livadi do tog mosta, a bilo je vidno zbog krvi koja je ostala na zemlji, da je i odatle bar jedno ili dva tela uzeto i odatle, koliko se ja sećam, uzeto je pet ili šest tela žena koje su bile ostale da nisu bile pokupljene. Mi smo ta tela uzeli.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio: koliko se vi sećate, pokupljeno je ukupno pet ili šest tela u kamion kojim ste ih odvezli da ih sahranite u tom žbunju ili je bilo više tela?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, bilo je, koliko se ja sećam, pet ili šest tela.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Časni Sude, ja gledam paragrafe 35 i 36 i kroz njih ću da prođem jako brzo da bismo

uštedeli na vremenu. Gospodine, da li se sećate jednog događaja do kog je došlo u selu Rogovo (Rogove) južno od Orahovca, a do tog incidenta je došlo negde pri kraju aprila 1999. godine?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam ukratko kažete, a da ne ulazite u detalje, šta se desilo u tom selu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U selo Rogovo išlo se da uzimamo brašno, ulje i ostale prehrambene proizvode koje nađemo u prodavnicama ili u auto radnjama, da uzimamo delove za auta i kada smo mi bili u Trnju i kada se išlo po kućama da se uzima brašno, uzeti su delovi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Samo da vas prekinem. Dok ste to radili, da li ste čuli neke pucnje i da li ste otišli da vidite šta se desilo kad ste čuli te pucnjave?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam vas razumeo, jer me prekida u prevodu, nisam čuo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala vam. Dok ste uzimali te stvari iz sela, da li ste u jednom momentu čuli neke pucnje i da li ste otišli da otkrijete šta se desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, u jednom trenutku kada smo ulazili u jednu kuću, kada sam ja bio u jednoj kući, začula se preko puta, tu ima makadamski put koji vodi ka susednoj kući i mogli su se čuti pucnji, a čuli su se pucnji iz našeg automatskog oružja i čuva se jedan, dva metka koji nisu različiti od naših i mi smo brzo napustili ovu kuću, nas dva, tri koja smo bili u toj kući i potrčali smo prema kući u kojoj se ova pucnjava čula. Kada smo utrčali u kuću, na spratu su bila dva naša vojnika koji su nam rekli da je sve u redu, da više nema šta, da je završeno, da se ne plašimo, jer uspeli su pucati na te osobe koje su se nalazile. Oni su tada prišli toj kući, kada su nam ispričali i zatekli to dvoje ljudi, jednoga su zatekli da sluša vokmen, a jedan drugi je spavao u ćošku kuće na podu. Oni kada su otvorili vrata, pucali su na njih i oni su bili ubijeni.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je bilo nekog objašnjenja za zvuke tog drugog oružja za koje ste vi pomislili da drugačije zvuči?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Ovaj čovek koji je stajao u kući na sebi je imao, ovaj, kako se naziva, prsluk, u kome stoje meci, zapravo viri sa puške, u njemu stoje tri ili četiri okvira u kojima stoje meci i kada su ih naši vojnici, kada su pucali u njih u taj okvir i tada se začula, tada su opalila njihova jedan ili dva metka iz tog okvira kada ga je pogodio metak. Tako smo zaključili.

TUŽILAC RAJNEFELD: U redu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld, mislim da treba da obratimo pažnju na vreme. Treba da ostavimo dovoljno vremena za unakrsno ispitivanje, tako da danas završimo sa ovim svedokom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da, ja mislim da ću brzo da završim. Gospodine, samo još jedno pitanje o ovome. Da li je tačno da su ovi ljudi koji su ubijeni, da su nosili uniforme UČK ili oznake UČK?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tačno je i jedan od njih je nosio...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, to je dosta. Da krenemo malo brže, gospodine. Da li se sećate jednog događaja kada ste dobili zadatak da idete u područje Tususa (Tusus) i šta se tada desilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nismo dobili zadatak da idemo u područje Tususa nego se govorilo kroz vojsku da treba da se ide u Tusus i mi smo tada razgovarali, vojnici Milošević i Marković koji su govorili da im je više preko glave svih ovih događaja, da oni više ne mogu da idu na ovakve zadatke i to je došlo do kapetana Gavrilovića koji, kada je to čuo, pozvao ih je da se postroje u hodniku škole. I kada je izašao iz kancelarije, povikao je: "Gde su ta dva stručnjaka koja demorališu vojsku?". Onda ih je pozvao, rekao je, on ih je nazivao "ti stručnjaci", ti Miloševića i Markovića, pokazao je i rekao im da izađu iz stroja. Onda je rekao: "Znate li vi da je u

vojsci uvedena čak i smrtna kazna? Znaš li ti, Miloševiću, da je tebi već jednom oprosteno za odbijanje naređenja" i izvadio je pištolj marke "šorpion" (Scorpio) koji je nosio za pasom, repetirao ga i postavio ga je vojniku Markoviću na glavu i rekao im da sve idu pred njim i naredio im je "preda mnom", a vodnicima je rekao: "Ostale vojnike i ostale čete vodite na svoje zadatke, na ispunjenje zadataka koje imaju".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste vi otišli odatle dok je pištolj još uvek bio uperen u Markovićevu glavu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, on je još držao pištolj uperen i oni su krenuli pred njim prema vratima koja su se nalazila ispred, prema tim vratima od škole krenuli, a mi smo krenuli u učionice koje su bile...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio, vi ste rekli da se cela vaša četa bila skupila i posmatrala je ovaj incident?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se sledećeg dana desilo, tačnije šta je vama poznato o tome šta se dalje dešavalo sa Markovićem i Miloševićem?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nama, koliko je poznato, Marković i Milošević su povedeni u podrum te škole gde su bili vezani i gde su proveli pet dana. Bio je na ulazu taj podrum vojnik koji je davao stražu, da se u njih ne uđe, ali u kasnim večernjim satima i kada ne bi tu bilo vodnika, mi smo molili stražara da nas pusti da odemo do njih i ja sam išao nekih dva ili tri puta do njih dole u podrumu i oni su bili jako uplašeni, nisu znali šta će se desiti sa njima i tu su proveli pet dana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi ikad kažnjeni ili su protiv vas preduzete neke disciplinske mere u vojsci zbog vašeg učešća u onoj pucnjava u Trnju ili bilo kog drugog incidenta?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U Vojsci Jugoslavije zbog takvih incidenata nisam bio kažnjen nikada.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, vas je predsedavajući sudija danas upozorio i ja sam vam lično ranije objašnjavao, kao i istražitelji, da ćete možda da snosite određene pravne posledice zbog ovog svedočenja koje tereti vas lično. Da li je tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rečeno vam je da imate pravo na advokata, a vi ste odgovorili da ne želite advokata, da li je to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: I to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jasno je da ste vi dobro razumeli da niste obavezni da odgovarate ni na jedno moje pitanje danas. Da li je tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, razumeo sam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zbog čega ste onda došli, zbog čega ste se prijavili da svedočite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Moja prijava zbog čega sam došao da svedočim jeste da na ovaj način iskažem sve ono šta me muči, evo, tri godine od kada sam završio vojsku. Najviše što me muči jeste što preko noći, nikada ne prođe noć, a da ne sanjam to dete koje je pogođeno i koje plače. I mislio sam, ako kažem istinu, da ću se osećati u duši mnogo lakše. To je jedini razlog zbog čega sam ja ovde.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako se osećate povodom vašeg učešća, vaše uloge u tim događajima?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislite kako se sada osećam dok svedočim?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ne, hoću da pitam šta sada mislite o tome, šta ste radili tokom vremena koje ste proveli u vojsci i

šta mislite sada o stvarima koje ste učinili u tom periodu o kome svedočite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: O tom periodu mislim da su izvršena jedna velika sramna dela, to je moje mišljenje. Ja duboko žalim što se tako desilo.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam, gospodine. To su bila sva moja pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine K-41, sada će neka pitanja da vam postavlja optuženi. Treba da budete sigurni da ste dobro razumeli pitanje pre nego što počnete da odgovarate. Ako nešto ne razumete, recite nam, ako ne znate odgovore na neko pitanje ili se ne sećate nečega, slobodno recite. Gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), pošto je sad 11.45, recite koliko meni dajete vremena za ovog svedoka?

SUDIJA MEJ: Isto toliko vremena koliko je imao tužilac, to znači do kraja dana. Do kraja današnje sednice.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Samo da vidim... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)... Na početku ispitivanja postavljeno vam je pitanje zašto nemate putnu ispravu i vi ste odgovorili da vas je tražila milicija?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Jeste, sve što znam je da su me tražili kod kuće i moj brat je rekao da su me tražili, ali da nisu odgovorili zašto me traže, ali posle toga nisu više dolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, K-41, da li znate zašto je za vama raspisana poternica?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne znam i nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dakle, ovo šta su novine objavile, pored ove poternice koja je jasna, za zločin... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*.

SUDIJA MEJ: On ne zna ništa o tome, to vam je već rekao i stvarno nema nikakvog razloga da pominjete bilo šta od ovoga, posebno na otvorenoj sednici. Ako imate još takvih pitanja, prećićemo na privatnu sednicu. Dobili ste odgovor, on ne zna ništa o tome. Da li želite još nešto da ga pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Naravno da imam još pitanja, gospodine Mej, u vezi sa...

SUDIJA MEJ: Možete da nastavite i da postavljate pitanja na druge teme, ako želite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U pitanju je kredibilitet svedoka, ali se ovde očigledno radi o kriminalcu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld?

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala, časni Sude. Hteo bih da kažem da mnoga pitanja do sada, uključujući brojeve navodnih poternica i tako dalje, treba da se izbrišu iz teksta zbog toga što mogu da ukažu na identitet ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Da. Tako je. Sada, gospodine Miloševiću, pređite na drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej, pošto smo ustanovili kredibilitet svedoka, onda mogu da pređem na drugu temu. K-41, prvo ste ispitivani o aktivnostima vaše jedinice kod sela Ljubižda Hasa. To je bilo pre agresije NATO pakta, u vreme kada ste obezbeđivali taj granični deo, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi, Miloševiću, nismo obezbeđivali taj granični deo. Naš zadatak, ja sam rekao koji su bili zadaci naše

čete, mi smo tada samo dobili zadatak. Nama je, zapravo, tada rečeno da idemo na demonstraciju sile, što se uspostavilo skroz netačno, jer mi nismo išli na demonstraciju sile, već smo išli tamo gde sam već ranije rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam...

SUDIJA MEJ: Prekinuću vas. Gospodine K-41, ja znam da je vama teško pošto vam optuženi postavlja pitanja, ali nemojte njemu da odgovarate, nemojte da ga nazivate imenom. Vi ovde svedočite pred Sudom, a ne pred njim. Molim vas da to imate na umu. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po vašem sopstvenom svedočenju, vi ste bili u zasedi kod sela Ljubižda Hasa koji je na ovoj karti broj 10 pokazan i prema razmerniku koji je ispod karte, vidi se da ste vi bili u zasedi prema granici. Vi ste rekli da ste bili u zasedi iznad sela Ljubižda Hasa, a ono je ukupno četiri kilometra od državne granice prema Albaniji (Albania). Dakle, vi ste bili u toj zasedi, u legitimnoj zasedi. Da li je bilo bilo kakvog dejstva tada kada ste bili u toj zasedi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mi smo tada došli iz kasarne ujutru u ranim jutarnjim satima, dobili smo uzbunu, rečeno nam je, to sam već rekao, prošli smo kroz selo Ljubižde Has, izišli smo iznad sela i rekli su nam da postavimo zasedu iznad sela i svako ko bude dolazio sa, tu je planina Paštrik (Pashtrik), sa odozgo, da se na njega puca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa niste rekli da li ste pucali na nekoga?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, sada, u toj zasedi dok smo mi prvoga dana bili, nismo pucali ni na koga. Uveče kad smo se vratili u ove kuće gde su seljani isterani i kada smo bili u tim kućama, vojna policija je dovela jednoga momka kojem su obukli ovo odelo, gornji deo UČK i taj momak je bio ranjen u nogu i preko noći, kada su ga prebacivali do kasarne, taj momak

je ubijen. A nakon toga, sutradan dok smo mi stajali u toj zasedi iznad sela, naišao je jedan čovek u civilnoj uniformi i na njega je zaseda počela da puca, ali se, čovek je digao ruke i uhvaćen je. I predat je potpukovniku Konjikovcu u selu Ljubižda Has.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u glavnom svedočenju rekli ste da ste držali zasedu kod sela Ljubižda Has, što znači na planinama prema granici sa Albanijom i da ste prenoćili u kućama u tom selu i to je ono šta ste objasnili, a zatim ste govorili o događaju u selu Ješkovo, to je takođe bilo, po onome koliko ja vidim iz onih podataka, negde 11. marta 1999. godine, od 4.00, je li tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, mislim da je bilo u februaru, a ne sećam se tačnoga datuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neka bude i u februaru, nije to bitno. A da li je tačno, K-41, da prilikom operacije u selu Lješkovu, odnosno Ješkovu vi niste mogli da vidite tela 10 ljudi, već samo trojice terorista, koliko je video i vaš komandir? Je li tačno ili ne?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da su ovaj događaj pratili predstavnici Verifikacione misije OEBS-a (OSCE Kosovo Verification Mission) iz Regionalnog centra Prizren, a ujutru izvršili verifikaciju na licu mesta? Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To mi nije poznato, jer ja nisam tu bio da bih poznavao ko će doći i ko će pitati i ko će istražiti. Ja sam tu bio kao vojnik i imao svoga komadanta i imao naređenja koja treba da izvršavam i zbog toga sam ja tu bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa govorite o Ješkovu, da li znate onda, pošto vi ovde dajete iscrpne podatke o tome, da je tada verifikovano devet poginulih terorista koji su bili u uniformama i sa oružjem?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, koliko ja znam, u toj akciji je ubijeno i poginulo oko 30 ljudi. Ja, što sam ja video, ja nisam nikoga video u uniformi niti sam video njihovo oružje koje bi pripadalo vojsci. Video sam jednu lovačku pušku koju su nosili kod njih, koju su rekli da su zarobili. To je ono što sam ja video svojim očima i čuo svojim ušima, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro K-41, pošto vi ne znate za verifikaciju, da li ste bar imali prilike da saznate da su tada s tim bili upoznati general Mezonev (Joseph Omer Michel Maisonneuve), šef Regionalnog centra u Prizrenu, njegovi saradnici...

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću, nema smisla da to tvrdite ovom svedoku, on kaže da ne zna. On je bio samo običan vojnik, kako sam kaže. On ne zna ništa o OEBS-u (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe). Možete te dokaze da iznesete pred nama kad za to dođe vreme, ako želite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa gospodine Mej, ja ga pitam o nečemu šta on vrlo, ovako, samouvereno, navodno, tvrdi, a reč je i o jednoj legitimnoj zasedi kod Ljubižde Has i o akciji kod Ješkova koja je verifikovana od strane Verifikacione misije i imam ceo popis ljudi iz Poljske (poland), Finske (Finland), Rusije (Russia) i tako dalje, koji su bili tamo.

SUDIJA MEJ: Zaustaviću vas, nema smisla. Nema smisla da se ovako nastavlja. On to ne zna. Možete taj izveštaj da stavite pred nas kad za to dođe vreme, ali sada vi ispitujete ovog svedoka i on vam govori ono šta zna o tome. Da li želite još nešto da pitate o tome?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne znam zašto mi postavljate to pitanje? Naravno da imam još veliki broj pitanja, jer ovaj svedok je, kao i mnogi drugi, lažni svedok.

SUDIJA MEJ: Postavljajte svoja pitanja bez komentara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je opis događaja: “Razdvojili smo se po timovima, krenuli smo od kuće do kuće, bio sam prisutan kada je vodnik Rajko Kozlina izveo celu porodicu iz kuće, barem 15, svih starosnih doba, od beba u majčinih rukama do sedamdesetogodišnjeg starca. Pored ovog starca i dečaka, u ovoj grupi nije bilo drugih muškaraca. U stvari, u celom selu nije pronađen nijedan muškarac”. To je, otprilike, ono šta vi opisujete, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije tako, gospodine Miloševiću. Ja nisam rekao da je Rajko Kozlina izvodio cele porodice, izvodila ih je vojska, mi vojnici smo ih izvodili, gospodine Miloševiću i nije tačno to što tvrdite da u celom selu nije bilo nego jedan muškarac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne tvrdim to nego vam samo opisujem taj događaj prema opisu svedoka K-32. Vas je na početku gospodin Rajnefeld upozorio da imate ime i prezime tog svedoka, vi ste rekli da ga znate i da njegovo ime pominjete kao K-32. On svedoči o istom događaju i ja vam čitam deo njegovog svedočenja.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: On što je video on i...

SUDIJA MEJ: Gospodine K-41, mislim da ćete sada da odgovorite na isti način. Svedok ne može da komentariše ono šta je neko drugi rekao, on može samo da govori o svom iskustvu i to vam je i rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja upravo pitam da li je to taj događaj, jer kaže da su pucali u celu grupu, da je čuo pucnjavu, da su ubili tih 15 ljudi, pominje bebu, dakle to je isti događaj koji drugim rečima opisuje ...

SUDIJA MEJ: O kom selu sada govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja govorim, gospodine Mej, o događaju, prvo, a želim da pokažem da se ovi svedoci nisu dobro dogovorili da govore neistinu. Zato za isti...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, to je optužba koju treba da uputite direktno svedoku, a onda ćemo moći da razjasnimo o čemu se radi. Gospodine K-41, optuženi vas zapravo optužuje da ste se vi sa jednim drugim svedokom zaverili da ispričate netačnu, lažnu priču. To je tvrdnja koju vam iznosi optuženi. Ima li neke istine u tome ili ne?

SVEDOK K-41: To je čista neistina. Ja samo pričam ono što sam video i ono što sam čuo.

SUDIJA MEJ: U redu, sada ćemo da se vratimo na unakrsno ispitivanje. O kom selu postavljate pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, dozvolite samo da još jedno raščistim. Da li je tačno ovo šta tvrdi K-32 o selu, o ovom drugom događaju o kome govorite kad ste išli da...

SUDIJA MEJ: Ne, prekinuću vas. Sada zbunjujete svakoga. Ne znam da li to radite namerno ili ne. Ja sam vam postavio jednostavno pitanje, vi ste odbili da odgovorite. Ako želite da nastavite sa unakrsnim ispitivanjem, morate to uraditi na jedan jasan i pravičan način u odnosu na svedoka. O kom selu pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja pitam, gospodine Mej, o događaju, pošto obojica govore o istom događaju. Evo, na primer, K-32...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, nije važan K-32. Vama je postavljeno direktno pitanje da bi se pojasnilo vaše unakrsno ispitivanje za Pretresno veće. Pretresno veće ima pravo da traži da kažete i Pretresnom veću i svedoku o čemu postavljate pitanja, o kom selu. Ja mislim da vi pokušavate da ga zbunite idući od sela do sela, posebno kada je reč o spominjanju 15 ljudi koji su ubijeni. Ako želite da

nastavite sa ovim unakrsnim ispitivanjem, morate da nam kažete o kom je selu reč i recite svedoku za koje selo ga pitate. Da li pitate za Trnje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa reći ću vam, gospodine Mej, i vama i svedoku i onima koji ovu gledaju. Potpuno isti događaj, potpuno istu priču, a ne događaj, pričaju i K-32 i K-41. Samo što K-32 o tom događaju govori kao o događaju u selu Medveđa (Medvedje), a ne o događaju u selu Trnje. Molim vas, evo pogledajte sad, imate na strani ...

SUDIJA MEJ: To možete nama da kažete, to možete sve da iznesete argumentovano kada dođe trenutak za to, ali to nije pitanje za ovog svedoka. Ovaj svedok je svedočio, on je rekao ono šta se po njegovoj tvrdnji desilo u Trnju. On je u tome učestvovao. To je video, to je čuo i to je njegovo svedočenje i možete da mu postavljate pitanje u vezi s tim. Ne možete da mu postavljate pitanja o svedočenju nekog drugog svedoka. Ako vidite protivrečnosti u svedočenju ova dva svedoka, to možete da nama kažete. Vi ste postavljali pitanja u vezi sa jednim drugim selom, a sada ste se opet okrenuli ka Trnju. Pitajte svedoka šta je on čuo i video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li ste vi kad vam je, kako kažete, kapetan Gavrilović naredio da pokupite tela svih žena i dece da, međutim, tela dece i većina žena nisu bile tu i da ste pokupili tela pet osoba i utovarili ih u kamion? Je li tako? Je li to ono šta ste govorili malopre?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, kada smo mi došli u Trnje, u dvorištu u kome je ubijeno, kako se navodi i koliko se ja sećam 15 ljudi, u tom dvorištu nije bilo nikoga, samo je bila vidna krv na mestima gde su oni bili. I tačno je da je pokupljeno samo pet ili šest žena i da je sa toga mesta bilo odnešeno jedno ili dva tela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vi ste, po naredbi kapetana Gavrilovića, otišli i to pokupili. E, ja vas sada pitam da komentarišete, to isto govori K-32, samo kaže da je drugo selo. Je

li to bilo selo Medveđa ili u selu Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ovo je bilo u selu Trnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne raspravljamo dalje to pitanje, jer isti događaj nije mogao i ista priča da se ispriča za dva sela, ali da idemo dalje. Rekli ste da je kapetan Gavrilović došao u logistički bataljon 23. i najavio predstojeću akciju uveče. Jeste tako rekli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tačno je da je došao uveče, u noć kada je počelo NATO bombardovanje u 21.00 ili 22.00 u logistički bataljon i naredio da se zaduži municija i sve što je potrebno vojnicima i da se sutra kreće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno, pošto ste bili logistički bataljon, da vi, u stvari, niste ni učestvovali u nekim borbenim operacijama, već ste snabdevali vojsku hranom, vodom i ostalim potrebama, a da ste u ovoj prilici bili zaduženi samo da vršite blokadu tog brda iznad sela Trnje? Je li to tako bilo ili ne?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, od decembra meseca, kako sam ja to naveo, od decembra meseca smo počeli da idemo u ove akcije o kojima sam ranije govorio i to više nije bio logistički bataljon koji samo obezbeđuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, K-41, da li je tačno da ste na tom mestu proveli upravo, to je bilo 500 ili 600 metara od sela Trnje, da su ispred vas bila polja, da je bila magla, da ste proveli četiri do pet dana na tom mestu i da je jedinica za to vreme samo držala blokadu i nije vršila nikakve pokrete niti borbena dejstva? Je li to tačno ili nije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To nije tačno. Ja sam događaj opisao maločas kad me je tužilac ispitivao u detalje. Ako treba da ponavljam ponovo...

SUDIJA MEJ: K-41, ja znam da vam je teško da vas neko unakrsno ispituje na ovaj način, ali optuženi ima pravo da vam postavlja pitanja o vašem svedočenju i ukoliko postavi prikladno pitanje, molim vas, pokušajte da na njega odgovorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: K-41, ja imam ovde izjavu tadašnjeg kapetana prve klase, majora Pavla Gavrilovića, u kojoj kaže: "Svaki pripadnik bataljona je imao u vidu podsetnik pravila, ponašanja za borce koje sam dobio od pretpostavljene komande, u kome je jasno određeno kako se treba ponašati sa ranjenicima, zarobljenicima, civilima i u kome su data osnovna pravila koja se moraju poštovati u borbi i osnove međunarodnog humanitarnog prava. Ne raspoložemo podacima da se bilo ko od pripadnika jedinice kojom sam komandovao ponašao suprotno navedenom pravilu". Je li to istina ili nije, gospodine K-41?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, to nije istina i to znaju svi vojnici iz pozadinskog bataljona, a ne samo ja. I da nijedan od nas nije imao taj priručnik o kome vi govorite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja ovde kod sebe imam i naredbu komandanta 549. brigade, potpisanu i pečatom overenu od pukovnika Božidara Delića, na tri strane. Naredba je od 4. februara 1999. godine, morala vam je biti pročitana. Naredba komandanta brigade. U tački 12 te naredbe pukovnika Delića piše, molim vas da obratite pažnju i da mi kažete da li se sećate da vam je ta naredba pročitana. Naredba je, dakle, od 4. februara 1999. godine i tačka 12 kaže: "Celokupan sastav brigade informisan je o vojno-političkoj situaciji, namerama i ciljevima snage NATO i šiptarskih terorista i zadacima jedinica; sprečiti moguće efekte neprijateljskih psihološko propagandnih dejstava; težište moralno psihološkog rada imati na motivaciji i mobilizaciji svih pripadnika brigade u cilju disciplinovanog, stručnog i preciznog izvršenja zadataka". Pitanje je da li je upoznat s tom naredbom, u kojoj dalje piše, samo jednu tačku čitam: "Celokupni sastav upoznat sa odredbama Ženevske konvencije (Geneva Conventions) i

o postupcima sa zarobljenim i ranjenim pripadnicima neprijateljskih snaga. Nosilac: komandant i komandiri potčinjenih jedinica, a rok 8. februar 1999. godina. Stalan zadatak". Dakle, da li ste vi s tim upoznati, K-41?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, s tim upoznat nisam. Niti je to bilo tada pročitano da sam ja čuo dok sam bio u Prizrenu u Vojsci Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, pošto je u ovoj naredbi i raspored jedinica, nosioci i tako dalje, uključujući i ovu tačku koja je uokvirana, mislim da je treba uneti kao dokazni predmet, ako i to ne odbijete, ali imam dalje pitanja...

SUDIJA MEJ: Da, vi možete da predate taj dokument, on će da bude ovde obeležen zbog identifikacije i ukoliko nije sporno, biće uveden u spis.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, malopre sam vam pročitao citat kratak iz izjave majora Pavla Gavrilovića, tadašnjeg kapetana prve klase, komandanta. Vi ste rekli da to nije tačno šta on kaže. Imate izjavu vodnika prve klase Milana Nedeljkovića, neću vam je čitati celu. On kaže samo: "Jedinicom je komandovao kapetan prve klase Gavrilović Pavle gde nam je izneo jasno naređenje o zatvaranju pravca i kontroli teritorije i o ponašanju prema zarobljenicima i prema civilima, a svaki od nas je imao pravilo za borbe. Grupa vojnika kojom sam ja komandovao nije vršila nikakve pokrete niti ulazak u naseljena mesta. Ja lično nisam čuo da neko iz moje jedinice nije poštovao pravilo za borbe koje smo dobili od pretpostavljene komande". Dakle, vaš komandir, vodnik prve klase Nedeljković Milan, kaže da niste vršili pokrete niti ulazili uopšte u naseljena mesta. Je li to tačno ili nije?

SUDIJA MEJ: Prvo, koliko sam ja shvatio njegov komandir je bio Kozlina, a ne čovek kog ste pomenuli. Da li je to tačno, K-41?

SVEDOK K-41: Da, to je tačno. Nedeljković je bio komandir za četu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li on bio vaš starešina u toj četi takođe? Je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: On je bio starešina za svoj vod koji je imao, a za moj vod je bio moj vodnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, imam i izjavu Muhameda Fejzića. Vi ga zovete Miroslav Fejzić, on nije Miroslav nego Muhamed, stariji vodnik, njega ste takođe pominjali. Kaže: “Niko od nas nije išao niti ulazio u selo Mamušu” i objašnjava da je pravac kretanja bio Prizren, selo Novake, a krajnji cilj vinogradi iznad sela Novake, odnosno brdo iznad Trnja”. Videli smo na karti da je to brdo između sela Novake i sela Trnja, a ove starešine iz vaše čete kažu da ste vi držali blokadu tog brda, da niste bili angažovani u borbama i da niste ulazili u naseljena mesta. I Muhamed Fejzić ovde govori o tome da nije niko...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Morate da dozvolite svedoku da se pozabavi ovim pitanjima. Svedoče K-41, ono šta se sada tvrdi je da ste vi držali brdo pod blokadom, da niste učestvovali u borbenim dejstvima i niste ulazili u naseljena mesta. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK K-41: Ja ću to objasniti. Ja sam to i maločas objasnio kada smo mi došli na to brdo, tu je bio vodnik sa svojim vojnicima, vodnik Nedeljković i vodnik Kozlina su pošli u Trnje, u selo, to je istina i tako se odvijala situacija na terenu gde sam ja bio, a vi, gospodine Miloševiću, što imate zapisano, ja u to ne ulazim, samo ja govorim što sam video i što sam čuo gde sam ja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, stariji vodnik Muhamed Fejzić dalje kaže: “Tokom 1998. i 1999. godine u jeku najvećih akcija šiptarsko-terorističkih snaga, svako od vojnika je bio upozoravan od pukovnika Delića i njegovih saradnika, kao i

komandanata jedinica na poštovanje ljudskih i ostalih prava svakog stanovnika u zoni odgovornosti brigade, bez obzira gde se jedinica nalazila". Je li to tačno ili nije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da niste ni sretali ni sukobljavali se sa UČK, da ih niste videli, da niste imali borbe, da ste samo išli i ubijali bebe, ženu i decu. Molim vas, pokažite na karti, napravljena je neposredno posle rata, a obeležena je zona odgovornosti ove brigade u kojoj je bio K-41, svaka od ovih zastava znači jednu brigadu, a ovde je popis svih brigada u onih sedam zona koje sam ovde se trudio da dokazujem da postoje UČK, a ovo je KFOR (Kosovo Force), UČK. Samo da vidite koliko je brigada UČK bilo u zoni te odgovornosti.

SUDIJA MEJ: Molim vas, dajte to Pretresnom veću.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Tužilaštvo može da pogleda ovaj dokument tokom pauze koju ćemo sada da napravimo. Svedoče K-41, ponovo ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Pozabavićemo se ovim pitanjem kad se vratimo.

(pauza)

TUŽILAC RAJNEFELD: Zbog zapisnika treba da se kaže da je optuženi rekao ovom svedoku da je K-32 pominjao jedno drugo selo, a ja želim da skrenem pažnju Pretresnog veća na rezime svedoka K-32, to je paragraf 14, gde je on popravio svoju prvobitnu izjavu i takođe na stranicu 8.327 gde on pominje selo Trnje. A optuženi je imao te dokaze pred sobom. Da bismo bili pravični prema ovom svedoku, želim da skrenem pažnju i optuženog na to.

SUDIJA KVON: Da bi bilo sasvim jasno, stranica 8.236, tu se pominje Trnje.

TUŽILAC RAJNEFELD: Ja takođe pominjem stranicu 8.237, red 8, ali možda je to neko drugo pitanje.

SUDIJA KVON: To je ista stvar.

TUŽILAC RAJNEFELD: I takođe u paragrafu 14 rezimea se pominje da je on ispravio svoju izjavu. Hvala.

SUDIJA MEJ: Mi smo se raspitali da li možemo danas posle podne da radimo malo duže, da bismo završili sa ovim svedokom i u toku je provera toga, a u međuvremenu, gospodine Miloševiću, vi ste hteli da se ovaj dokument stavi na grafoskop. Svedoče K-41, da li možete to da vidite? Očigledno ne. Da vidimo da li može nešto da se uradi. Rečeno mi je da svedok može to da vidi, ali je teško da to pročita. Gospodine Miloševiću, možda biste vi hteli da postavite pitanje svedoku u vezi sa tim dokumentom, pa ćemo da vidimo da li možemo nešto da uradimo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, K-41, da li je vama poznato koliko je bila velika koncentracija snaga UČK upravo u zoni dogovornosti vaše brigade? Da ili ne?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato koliko je vojnika iz vaše brigade poginulo u borbama sa terorističkim snagama UČK, za vreme dok ste vi bili u brigadi u tom pozadinskom bataljonu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije mi poznato koliko je poginulo vojnika. Ne znam. Znam da iz pozadinskog bataljona u tim borbama UČK nije bilo gubitaka za vojnike koji su pripadali našem bataljonu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa što se tiče pozadinskog bataljona, pozadinski bataljon nije bio u borbama, pa nije bilo pogibija, a drugi bataljoni nisu pozadinski. Ja vas pitam za gubitke

u brigadi. Vi ste radili sa celom brigadom. Pozadinski bataljon je radio svoj posao za celu brigadu.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja, što se tiče brigade, ne znam za gubitke. Ja vam samo mogu reći za naš bataljon o kome ja znam. Znam u te akcije koje sam ja spominjao da nije zbog gubitaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pošto je gospodin Rajnefeld stavio primedbu kad ja pominjem neki detalj u vezi sa ovim svedokom, što je njegovo pravo, svakako, zato što on štiti svedoka da mu ne bude otkriven identitet, da li možete samo jedan minut na privatnu sednicu da pokažem da svedok ne govori istinu i o drugim stvarima?

SUDIJA MEJ: Da, preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na javnoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Dobili smo na raspolaganje sudnicu duže ovog poslepodneva. Ako želite da pustite traku, možete to da uradite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uzelo bi mi mnogo vremena pa ću samo da pitam, a vama ću je priložiti. Da li vam je poznato da je upravo u tom rejonu sela Trnje vaša brigada zajedno sa seljacima u jesen 1998. godine, posle poraza UČK, gradila puteve da pomogne stanovništvu i da su tu u pitanju bila, pre svega, albanska sela, da im je pomagao mehanizacijom bataljon, jedan broj vojnika koji se ovde vide na zajedničkom radu sa Albancima iz tih sela, gde su i njihove izjave o tome kako im vojska pomaže i kako dobro sarađuju? Da li se sećate toga iz vremena jeseni 1998. godine?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U jesen 1998. godine radili smo do karaula i u tim našim radovima pomagali su nam Albanci. Da li su oni svojom voljom ili prisilno dolazili, meni nije poznato. Samo su dovozili svoje traktore kojima su prevozili pesak da bi se nasipali ti putevi. To je sve šta ja znam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li vam je poznato da u toj operaciji koju sam pomenuo i koja je verifikovana od strane Verifikacione misije OEBS-a, nijedan civil nije stradao u borbama oko sela Ješkova? Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja mogu da tvrdim za onih 10 koje sam ja video da su to bili ljudi u civilnim uniformama, ostalo ništa ne mogu, u stvari, da kažem, jer nisam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na ovoj traci iz sela Ješkova, gde je zaplenjena velika količina oružja, municije i tako dalje i treći prilog na njoj, pitam vas da li vam je poznato, pošto vi tvrdite da ste palili kuće u Mamuši, da nijedna kuća u Mamuši nije zapaljena, ni od strane naših snaga ni od strane snaga UČK, koliko ja imam evidenciju? I ovde na kaseti imam izjave stanovnika sela Mamuše, upravo kad je došla policija u selo Mamuša, da ih je oslobodila od terora koje su na njima sprovodili pripadnici UČK i pritom im naplaćivali 500 nemačkih maraka za izlaz svakog kamiona i izlaz, 300 nemačkih maraka za izlaz svakog automobila iz sela i da im je laknulo kad je došla policija i da su tražili da policija češće obilazi Mamušu da ne bi bili izloženi takvom teroru UČK. Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Meni jedino što je poznato kada smo mi došli na nekih 400 do 500 metara do sela koje su nam rekli da se zove Mamuša, prvih sedam, osam kuća kojih je bilo na toj periferiji su granitarane iz protivavionskog topa, a potom su bile zapaljene i to je šta ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, K-41, vi ste rekli da je taj protivavionski top, to je 20,3 milimetara, dejstvovao nekih 20 minuta. Jeste tako rekli?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim da je nekih 20 minuta to trajalo po selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate, K-41, da je brzina gađanja tog topa 2.100 granata u minutu, a praktično 800 granata u minutu? Da li vam je jasno da bi trebalo 16 hiljada

granata da ispali za tih 20 minuta kad bi to šta vi govorite bilo tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vi kao da ne znate da tu postoji i pojedinačna paljba tog protivavionskog topa, koji može pojedinačno da gađa sa jednim dva, tri metka ili više po jednu kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa koliko je, kad kažete 20,3 pucao 20 minuta, onda se podrazumeva da je on pucao onako kako jedino tehnički može. A koliko je, po vama, granata ispalo taj top pojedinačnom paljbom?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja to ne mogu sada reći koliko je on ispalo pojedinačnom paljbom, ali znam da je gađao selo, jer sam ja bio tu, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa otprilike koliko je on granata ispalo u tih 20 minuta kad je, eto, sporadičnom pojedinačnom paljbom gađano?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim kada ne znam, kada nisam siguran koliko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da su se seljaci iz sela Trnje peške odlazili prema selu Lešane. Je li to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, selo Lešane se nalazilo iza vaših leđa. Kako to da jedne puštate da odlaze, a druge, navodno, da ubijate?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To vam nije tačno. Seljaci koji su bežali, bežali su desno od nas putem i levo od nas u potok. To je tačno, a iza leđa morali su onda ići u Novake.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači bežali su desno od vas? Opet ponavljam isto pitanje: kako to da jedne puštate da odlaze, a druge ubijate, navodno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, tu ljudi beže i tamo iza kuća, koliko sam ih video, znate li vi kakva je to konfiguracija terena? Naravno da to vi ne znate, ali mi znamo koji smo bili tu i kada oni zamaknu iza tih kuća, više ih ne možeš videti u tom pravcu prema Lešanima i kad uđu u potok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u izjavi kažete da ste ulazili u kuće i da ste ih posle toga palili. Je li tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, ulazili smo u kuće i kuće su bile spaljivane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi ko je izdao naređenje da se pale kuće?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Izdavao je vodnik koji je bio sa nama. Pokazivao nam je tačno koje kuće ko treba da odradi od nas vojnika, kada je bio u mogućnosti da nam pokaže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete u izjavi, Kozlina je skupio vašu četvu, Nedeljković svoju, Fejzić svoju, je li tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako su oni mogli da skupe svoje čete kad su oni bili samo komandiri odelenja, čak ni komandiri odelenja, čak ni komandiri voda, nego komandiri odelenja?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja sam to već obrazložio i rekao sam posle, izdato naređenje od Pavla Gavrilovića, okrenuo se prema nama i rekao nama koji smo bili prvi do njega da se pridružimo svojoj četi i posle toga naša se četa skupila i on je krenuo pred nama, a mi za njim nizbrdo prema Trnju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste rekli da je ukupno učestvovalo u toj aktivnosti vašeg bataljona nekih 80, nije toliko učestvovalo, ali to nema veze, da li možete da zamislite da u tri čete ima samo 80 ljudi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mogu. Šta ima tu sporno, nisam shvatio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pretpostavljate valjda da četa jedna ne broji samo 80 ljudi, nego mnogo više ljudi. Vi kažete, tri čete su skupile, da ih je bilo 80?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Znete li da su mnogi vojnici iz naših četa bili po karaulama raspoređeni, na svoje zadatke?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato da jedinica u blokadi, kakva je bila vaša, nije imala zadatak da se približava Mamuši, a da su u to vreme vođene borbe u rejonu Brestovca (Brestoc), Velike Kruše (Krushe e Madhe) i Mamuše, sve do popodne 27. marta 1999. godine? Da li je tako ili nije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije tako, jer mi smo išli, kako sam ja ranije već naveo, da vam ne bi' ponovo ponovljao kako se to desilo. Vi imate u mojoj izjavi pred sobom. I to je tako kao što sam izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete, videli ste tenk. I kog datuma ste videli tenk?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Videli smo datuma te noći kada je počelo, ne mogu se setiti tog datuma, jer te noći kada je počelo NATO bombardovanje, pa sutra izjutra kad smo ušli u Trnje, prošli na taj most. Kada su izlazili iz Trnja, tada se video na brdu severno tenk jedan i jedna "praga".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po izveštaju koji postoji, vi uopšte pre 27., pre nego što su završene ove borbe, sa vaše pozicije niste mogli da vidite nikakve tenkove, jer ste se pojavili iznad sela i tada su tek mogli da budu viđeni sa položaja oko sela Trnje i to tek posle 27.? Da se niste vi prevarili u tome?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam, gospodine Miloševiću. Ja sam to video svojim očima, a vi što ste čuli ili što su vam dali pogrešne podatke, to je možda netačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u vezi sa ovim ja ću priložiti kasetu sa ova tri priloga, a sad ću da idem dalje. Nije mi jasno jeste vi palili samo kuće gde ste videli da se pomerila zavesa, da ima neko u kući ili ste palili redom kuće?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kuće su paljene redom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas razumeo, hoćete da kažete da ste palili kuće u Mamuši?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kuće su redom paljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da ste palili kuće i u Mamuši?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam vam tačno rekao da je na periferiji Mamuše zapaljeno osam kuća koje je prvo protivavionski top gađao, a kasnije su bile zapaljene i to je sve kuće koje su tamo bile zapaljene i kasnije smo se mi, kada govorim "mi", vojnici koji smo bili tu sa našim vodnikom, vratili gde su bili ovi, ostala naša četa. I nemojte da prebacujete to na Mamušu, to se dešavalo u selu Trnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da do 25. marta u rejonu sela Trnje nije bilo ni vojske ni policije?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li biste mogli da komentarišete zašto vojnik iz vaše čete koji je takođe ovde svedočio tvrdi da ste na položaje na selo Trnje raspoređeni 4. aprila 1999. godine. Šta je tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tačno je da smo mi raspoređeni te noći kada je počelo NATO bombardovanje, toga jutra u zoru. Tada smo mi raspoređeni i došli na obronke sela, na to uzvišenje, na to mesto, na tome brdu više sela. Tada smo došli, a ja tačan datum neću da nagađam, jer tačan ne znam, ali znam da se to desilo te noći, toga jutra u zoru. To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na trećoj strani u drugom pasusu izjave vi tvrdite kako ste zauzeli položaj na brdu, ali van videokruga sela, je li tako? Tako vi kažete?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Položaje na brdu smo zauzeli mi, postavljen je protivavionski top koji je mogao da vidi kao na dlanu selo, da posmatra odatle i da dejstvuje kako on može da dejstvuje, a kamioni kojima smo došli, postavljeni su iza brda kako bi bili nevidljivi iz sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste mogli da vidite kad kažete da ste bili van vidokruga sela? Kako ste mogli da nišanite selo ako ste bili van vidokruga sela?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine, ja sam vam to već objasnio. Mi nismo bili van vidokruga sela, mi smo bili na brdu više sela i ostavili taj protivavionski top kako može da dejstvuje po selu. Nisam ga ja postavio nego vojnici koji su bili zaduženi za taj protivavionski top i mi smo tu bili, samo su kamioni sklonjeni van vidokruga sela... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*... i nemojte da prebacujete da smo mi bili van vidokruga sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... A dobro, recite mi, granatiranje sela, kako vi kažete iz protivavionskog oružja, otpočelo je pre ovog incidenta ili posle njega?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Granatiranje je otpočelo posle. Mi dok smo zauzimali položaje na toj periferiji sela, tada je ubijen taj čovek o kome govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jeste tada primetili da neki ljudi napuštaju selo u pravcu sela Lešane?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne. Tek kada je počeo da dejstvuje protivavionski top.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kad je počeo da dejstvuje, onda ste primetili da ljudi beže u pravcu sela Lešane, jesam li vas dobro razumeo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, ljudi su bežali, nisu što smo mi mogli da, videti po dva, tri čoveka, kako je ko mogao videti, nekad čitavu grupu da beži dole između kuća u tom pravcu i videli smo, odakle sam ja mogao odmah da vidim, video sam da beže u pravcu Lešana i video sam da beže u pravcu potoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro da li ste na njih otvarali vatru?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, na njih nije otvarana vatra sve dok nije krenula vojska, dok je trajalo granatiranje sela nije otvarana vatra ni na koga., dok se nije završilo i dok se nije krenulo u čišćenje sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa kako to da na njih nije otvarana vatra, ako ste imali naređenje da ih sve pobijete? Kako to objašnjavate?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To objašnjavam tako što sam ja video, a nije mi bilo naređeno, ne bih nikada pucao u civila i to su ljudi koje sam ja video da beže. Možda je videlo još vojnika oko mene, možda nije starešina video te ljude koji beže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, vi ste ovde predstavili ovog vodnika Kozlinu kao neku zver koja ide i ubija koga stigne, rekli ste da je vas četvoro, petoro ostalo sa njima kako vam je on rekao, je li to tako ili ne?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je sve od vojnika ostao sa vama? Nabrojte mi njihova imena.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ostao sam ja, ostao je vodnik Kozlina, ostao je još vojnik Marković, ostala dva imena se ne sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je sa vama ostao i ovaj svedok K-32?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja njega nisam video, ne sećam se da sam ga video za vreme toga i mislim da nije on bio tu u toj grupi što je ostala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle on, po vašem kazivanju, nije bio sa vama? A recite mi ime i prezime vojnika koji je, kako navodite na četvrtoj strani u šestom pasusu, prethodno razbio prozor na jednoj kući, a potom u nju ubacio ručnu bombu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To vam ne mogu reći zato što mi vojnici smo nosili kape, gospodine Miloševiću, kada su išli negde su nosili kape, neki su nosili šlemove i na nekoj razdaljini kada se skupi cela vojska, cele dve čete, kada se više tu prikupljaju, na nekoj razdaljini od 15 metara nisam mogao videti koji je tačno od vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro to što niste mogli videti, dakle ne možete da kažete, a recite mi jeste li, koliko ste vi kuća u Trnju zapalili?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne sećam se tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa otprilike?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mislim dve, tri kuće možda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koliko selo Trnje broji kuća, isto tako otprilike?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Otprilike ne mogu vam reći koliko broji kuća, jer je to selo koje je... Ne mogu tačno da vam kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, videli ste, veliko selo, malo, je l' ima pet kuća ili ima 50 ili 500 kuća, eto u tim relacijama recite, koliko kuća ima selo Trnje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Stotinjak kuća možda, po meni nekih stotinjak kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači stotinjak kuća?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To govorim, nisam siguran u to da ima tačno stotinu ili 50, ali tu, po meni, koliko se ja sećam, jer sam jedanput bio u tom Trnju u toj prilici i nikad više. Prošlo je od tada tri godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sam ja dobro zapamtio, vi na strani 5 u trećem pasusu navodite kako je poručnik Jaćimović rekao, kad ste s druge strane potoka primetili grupu ljudi, među kojima su bile žene i deca, da ih pustite, a da je zadržao nekoliko muškaraca, je li to ono šta vi tvrdite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, poručnik Jaćimović je samo molio da se ti ljudi puste, žene i deca, a ti ko je naredio, ja nisam hteo i nisam čuo ko je naredio da ostanu tih pet muškaraca. Samo je rekao da se žene i deca puste i taj invalid koga se sećam da je bio tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, kako sad odjednom Jaćimović izdaje naređenja, a prethodno kažete da je sva naređenja izdavao vodnik Kozlina. Ko je, u stvari, komandovao i Jaćimoviću i svim vojnicima? Je li Kozlina komandovao Jaćimoviću? Koji je stariji od njega po činu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To sam vam na početku, kada je bilo, lepo u svojoj izjavi objasnio. Za vreme akcija je vodnik Kozlina preuzimao komande dok je poručnik Jaćimović tu maltene bio, eto, kao figura.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da je poručnik molio vodnika da pusti ljude da idu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tako je bilo...

SUDIJA MEJ: Možete li da nam ponovite taj odgovor još jednom, deo se izgubio.

SVEDOK K-41: Ovaj, to je tako bilo, možda zvuči nelogično, ali je tako bilo. Da, poručnik, je li sam ja vama obrazložio da je za vreme akcija vodnik preuzimao komande, jer je on bio kao heroj, hrabar, a ovaj manje bio spreman za takve stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi precizno gde ste vi učestvovali u skupljanju tela i u njihovom sahranjivanju? U kom selu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: U selu Trnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to je ono što ste rekli da ste skupili pet ili šest i ne znate je li pet ili šest, je li tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rekli ste da je pre vas neko već skupio neka tela, da li to znači da ste vi unapred znali broj tela koja ćete tamo da nađete?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Broj tela ja ne znam da li se znao tačno koliko će da se nađe, samo smo mi išli da tražimo po selu, kao u ono dvorište, tela koja su bila poubijana, ali tako kada smo išli, tamo su bili vidni tragovi od krvi na zemlji tu, ali tela nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste objasnili da ste tela sahranili u nekom grmlju u planini i tako dalje. Koliko vojnika sa vama je učestvovalo u tome što vi tvrdite da se dogodilo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Vojnika koji su se okupili, koji su tovarili i koji su iskopavali raku za te ljude gde će da se zakopavaju, učestvovalo je nas desetak vojnika, a ostalo je još vojnika koji su obezbeđivali dole put.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, možete li reći njihova imena?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne mogu vam reći njihova imena, samo su bili vojnici ti što su bili iz Crne Gore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je vama kao vojniku poznato "Pravilo službe" VJ? Kažete da ste obuku završili i posle obuke bili raspoređeni u ovu brigadu. Da li vam je poznato pravilo službe?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Delimično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vi znate da je to pod tim "Pravilom službe", pored ovih naredbi koje sam vam citirao i pokazao da ste obavezni da, čak ako dobijete naređenje da izvršite neko krivično delo, da to odbijete i da prijavite višoj komandi? Da li znate to?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To nije istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta nije istina? Nije istina da to piše u "Pravilu službe" ili nije istina da ste prijavili ili da niste prijavili? Šta nije istina?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To nije istina, sada ću vam objasniti. To verovatno u "Pravilu službe" piše i ja ne negiram, jer ne znam da li piše ili ne piše, samo znam da, po onome što je nama naredivano, da od toga nema ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, to znači da vi tvrdite da vi niste znali ni za jednu naredbu, pa čak ni za "Pravilo službe" da ste dužni da naredbu, koja sadrži izvršenje krivičnog dela, prijavite višoj komandi? Je l' vi to tvrdite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam vas razumeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste se javili da prijavite izvršenje bilo kog od ovih krivičnih dela koja su navodno izvršena i u kojima ste vi učestvovali i koja ste vi izvršili? Da li ste to prijavili nekoj višoj komandi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Časni Sude, kako smo mi to mogli nekome prijaviti? Prijaviti onome ko ti naredi da to delo izvršiš, je li tome treba da prijavimo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste rekli da vam je vodnik naredio da izvršite delo. Prema tome, mogli ste da prijavite komandantu bataljona ili komandantu brigade ili nekom drugom višem komandantu. Da li je to tačno ili ne, K-41?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To nije tačno, a kako ja da prijavim komandantu bataljona kad je on izdao naređenje na tome brdu više sela. Kako da ja prijavim to njemu, kad je on izdao naređenje da se to tako izvršava?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je naredio da se ubiju ti ljudi koji su, navodno, ubijeni? Tvrdite da je to naredio vodnik Kozlina. Sada kažete da vam je to naredio komandant bataljona. Ko je naredio, komandant bataljona ili vodnik Kozlina?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Meni je lično naređivao vodnik Kozlina, a komanda koja je pre toga koju smo čuli, čuli smo je od našeg komandanta bataljona za selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno, K-41, da vam nijedan od njih nije naredio da ubijete civile?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije tačno, zato što sam ja to čuo i to je moglo još da čuje bar deset vojnika iz moje čete koji to mogu da potvrde. I vi to ne možete ni na koji način da negirate ovde, jer ja sam to čuo i ja sam to video, a vi, gospodine Miloševiću, kao vrhovni komandant, mogli ste gore malo da dođete pa da vidite kako je nama, a možete samo da izdajete neke pravne komande da se izvrše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, gospodine K-41, ko je vas saslušavao od istražitelja Tribunala, ove ovde institucije? Kom istražitelju ste dali izjavu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja na to ne mogu da vam dam odgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li to istražitelj Džon Ždrilić (John Zdrilic), možda, da vas podsetim?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne sećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da li je isti istražitelj radio i sa izjavom ovog vašeg kolege, svedoka K-32?

SUDIJA MEJ: On čak ne zna ni o kom se čoveku radi, tako da ne može to da komentariše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li su vam poznata imena vojnika, na primer Gašparić Slobodan, Jovanović Bojan, Mirko Vladimir, da ne nabrajam dalje?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Pa jedno ime od tih mi je kao poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da su to vojnici koji su poginuli upravo u borbama sa albanskim terorističkim grupama, u akcijama koje vi opisujete kao ubijanje civila?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja u akcijama u kojima sam učestvovao i vojnici koji su išli sa mnom u te akcije, niti je bilo povređenih, niti je bilo poginulih, a za akcije u kojima ja nisam učestvovao, ja vam to ne mogu tvrditi, jer ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, K-41, s obzirom na ovo teško krivično delo koje ste izvršili, da li je vama nešto obećano za ovo svedočenje koje danas vi ovde pred ovom institucijom iznosite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam ovde svojom voljom i to sam i pre rekao. Gospodine Miloševiću, ja kada kažem osobi koja je po meni najviše kriva za sva ta nedela, ja se osećam lakše. I to je sve i nikakvo mi više obećanje ne treba. To je dovoljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi s obzirom na to da ste svedočili o zločinima koje ste lično izvršili, vi se ne nalazite u bekstvu od ove institucije, pošto sa njom saradujete. Zašto se onda nalazite u bekstvu? Zašto se nalazite u bekstvu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ja se ne nalazim u bekstvu, gospodine Miloševiću, ja samo čekam pomoć rođaka da ja dokažem da ja nisam to, ja nikada u životu niti sam bio osuđen niti sam dovođen na sud i, gospodine Miloševiću, ja samo čekam pomoć od svoga rođaka da mi pomogne da to dokažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da to treba da se dokaže pred pravosudnim organima, po čijem je naređenju izdata za vama poternica, a ne pred rođacima koji treba da vam dokazuju da niste počinili ovu tešku pljačku, odnosno razbojništvo?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ako sam ja nešto uradio, ja ću i da odgovaram pred svojim sudom i pred svojim pravosuđem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li imate nameru da se prijavite?

SUDIJA MEJ: Ne.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Naravno, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej, nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine K-41. Prijatelj suda će da vam postavi par pitanja. Gospodine Tapušковиću, trudite se da ne budete predugi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, naravno da ću morati to da pokušam. Gospodine svedoče K-41, da li je tačno da ljudi protiv kojih se u našoj zemlji vodi krivični postupak, ne mogu da dobiju pasoš i da je to razlog zbog čega vi taj pasoš nemate?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste izjavili na početku svog iskaza da nemate tu pasošku ispravu, da li je to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, tačno je. Nemam ga, nisam ga nikada ni vadio i nemam ga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li ste ga tražili ovih dana da biste došli pred Haški tribunal?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam ga tražio, jer iz već navedenih razloga sam vam rekao zašto ga nisam tražio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A zašto niste otišli u policiju, kako ste kazali, kad ste saznali da vas policija traži?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Zato što ja nikada nisam imao problema sa njima i nikada nisam bio osuđivan i ne znam o čemu se uopšte radi tu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa baš zato ste trebali da odete. Ako ni zbog čega niste odgovarali, zašto niste otišli u policiju?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Pa zato ću i da pođem u policiju kad to meni bude odgovaralo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A vi se i sad ne nalazite kod svoje kuće, gde inače živite?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Sada.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sada, u ovom momentu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Pa ne mogu odgovoriti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Pitao bih vas u vezi sa vašom izjavom. Sve ovo šta ste danas rekli, rekli ste mnogo toga i ranije, ali u ovom vašem ranijem iskazu nema ničega o ovom sahranjivanju, nema ničega o onome o čemu ste govorili da se dogodilo u selu Rogovo, u Tususu, o hapšenju onih vojnika. Da li ste to rekli istražitelju?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. To sam rekao i sve je to tačno, ja stojim iza svake, svake reči koju sam tu rekao. I spreman sam da odgovorim na svako pitanje koje postavite, vi ili bilo ko drugi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Slažem se, ali to ne piše u vašoj pismenoj izjavi. Hteo bih da vas pitam nekoliko stvari u vezi sa vašom izjavom. Da li me čujete?

SUDIJA ROBINSON: Možete da nastavite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li me čujete?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da, sada vas čujem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo, u vašoj izjavi koja je spomenuta, dakle to znači da događaj koji je opisan ovde i koji ste već opisali je onaj od 23. marta.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je, dakle, bilo 24. marta?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Rekao bih ranije, obzirom na događaje koji su se događali noć uoči NATO bombardovanja. Ne sećam se tačno datuma, ali znam da je to bila noć i jutro, u zoru kada se to dešavalo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. U izjavi ste naveli ono šta ste videli. Pomenuli ste i svedoka Miloševića. Možete li da nam kažete imena još nekih osoba iz vaše jedinice, sa kojima ste svakodnevno bili, tokom tih meseci ... *(izbrisano po nalogu Pretnosnog veća)* ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: On je bio tamo i pucao je zajedno sa vama?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. U vašoj izjavi ste naveli da ste bili blizu oficira Gavrilovića, na nekih pet do šest metara od njega i da ste videli i čuli kako je razgovarao sa poručnicima i kako je naredio da niko ne sme da ostane živ toga dana.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poručnik Kozlina kasnije ponovio tu naredbu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Jeste, dok smo se spuštali. Tačno ću vam reći. Spuštajući se i približavajući prvim zaseocima Trnja, vojnici su pričali šta se dogodilo. "Gospodine poručniče, o čemu se radi?". Rekao je: "Verovatno ste saznali od vojnika koji su sa mnom."

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, danas ste rekli, ili niste, da je Kozlina ponovio naređenje. Rekli ste da ste bili blizu i da ste čuli naređenje. Dakle, tamo je bilo između

80 i 100 vojnika. Da li tvrdite da su svi, njih između 80 i 100 bili blizu, pored oficira Gavrilovića i čuli ovo.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, nisu svi bili udaljeni pet do šest metara od njega. Verovatno je tu bilo nekih iz različitih grupa, pet do šest iz svake grupe koji su mogli to da čuju, pet do šest i iz moje grupe, pet do šest iz neke druge koji su bili pored poručnika kada im je rekao da dođu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali, svedoče, danas ste rekli, niste izjavili da vam je Kozlina išta naredio u tom smislu, tačnije, ponovio vam bilo kakvu naredbu. U vašoj prethodnoj pisanoj izjavi to takođe niste pomenuli, ali ono šta ste rekli danas je da su svi vojnici shvatili šta se događa. Izgleda da ste svi vi razumeli šta se događa, ali to nije naredba koju je naredio Gavrilović.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne. Ponoviću ponovo šta sam rekao. Spuštali smo se kada su vojnici koji su bili pozadi pitali: "Gospodine poručniče, šta se događa?". Rekao je da će im vojnici koji su imali prilike da čuju ovo kao i ja, objasniti i da verovatno znaju šta se događa.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Želeo bih da mi još nešto razjasnite, ukoliko je moguće. Danas ste nam objasnili da je Milošević, vojnik kao i vi, odbio da uradi to šta je odbio i da, na kraju, ni na koji način nije bio kažnjen. Da li je tako?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Tako je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I onda ste objasnili da ste pucali i da su svi oni koji su bili u dvorištu otvorili vatru na tu grupu, kada vam je naređeno da to uradite. Kako to objašnjavate? Videli ste šta se dogodilo Miloševiću i da nije bio kažnjen. Dakle, zašto su onda svi pucali sa dva do tri metra razdaljine u te nedužne civile? Zašto ste vi pucali?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Časni Sude, pre toga, tokom jednog postrojavanja, na jutarnjoj prozivci u kasarni, jedan od nas vojnika iz Crne Gore je zakasnio dva dana sa odsustva, a kapetan Gligorić je rekao ispred čitavog stroja "ovi dezzerteri, ovi begunci, iz Crne

gore, koji se ne vraćaju". Da li znate kako se vojnik oseća dok je u stroju i dok sluša reči koje na taj način izgovara nadređeni oficir? Možete pretpostaviti kakve posledice bismo trpeli da nismo poslušali naređenja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To nije bilo moje pitanje, gospodine svedoče. Pitao sam vas sledeće: Milošević uopšte nije kažnjen, čak i kada je odbio da puca u ljude, Kozlina je to učinio umesto njega. I sada, kako da ste svi u tom dvorištu odjednom prihvatili da pucate u te ljude, sa dva do tri metra razdaljine i da je neko od vas morao da puca i u bebu?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To sam i hteo da vam objasnim, da je tamo bilo...

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću, nastavite ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Zato što je, po mom mišljenju, on bio glavna osoba koju je trebalo kriviti za to šta se dogodilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dakle, precizno. Zašto ste sve ovo sadašnjim vlastima rekli, tek sada, u avgustu, a ne mnogo ranije? Zašto ste o ovome samo pričali u avgustu, a ne pre dve godine, kada je gospodin Milošević već izgubio vlast, ukoliko mogu tako da kažem?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nisam otišao. Zašto bih otišao? Kome je trebalo da kažem? Kojoj vlasti u našoj zemlji?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Bilo kome, prvoj policijskoj stanici. Zbog onoga što ste rekli samom sebi da ste uradili i da na taj način oslobodite sebe ovog mučenja i da omogućite da odgovorne osobe budu kažnjene.

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Zato što, gospodine, ja takođe mogu biti kažnjen i to, gospodine, znate vrlo dobro. Ja ne izbegavam svoju odgovornost, zato što to ne mogu da uradim. To sam vam već objasnio. To je nepodnošljivo. To je neodbranljivo.

Ne možete zamisliti kako izgleda kada taj događaj sanjate svake noći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, još jedno pitanje. Zašto ste tek sada u avgustu dali izjavu, nevažno da li istražitelju, kome ste je dali? Zašto tek sada? Kako je to moguće?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Dok sam na televiziji gledao kako se svedoci pojavljuju, pitao sam se da li ja mogu da svedočim. Takođe, kada sam video da se i drugi svedoci ovde pojavljuju, naročito neki od onih koji su bili u onim selima, gledao sam se i rekao sam: "Mogu li ja da kažem svoju istinu pred ovim Sudom, na način na koji ja to mogu da kažem?" Pitao sam i otkrio da i ja mogu takođe da dođem. I zahvaljujem se ovom Sudu zbog toga.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kako ste uspeli da dođete do istražitelja Ždrilića? Kako ste došli do njega?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne mogu sada da vam potvrdim da li se tako zove istražitelj koga ste pomenuli.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nije važno kako se zove istražitelj...

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne razumem vas.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ime istražitelja nije važno. Mogao je biti bilo koji drugi istražitelj. Kako ste došli do istražitelja sa kojim ste razgovarali? Da li ste do njega došli preko naših vlasti ili ste to uradili na drugi način?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Mogu vam samo reći da sam do njega došao preko vlasti, predstavnika UN (United Nations) ili kako god ih već zovete.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Iako se krijete od naših vlasti... Da li je to tačno?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Nije. Ponovo se vraćate na to pitanje. Samo čekam na mogućnost dokle god su naše vlasti zainteresovane... Nemam potrebu ni od koga da se krijem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala vam, svedoče. Hvala, časni Sude.

TUŽILAC RAJNEFELD: Imam tri brza pitanja.

SUDIJA MEJ: Da, imamo vremena.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Tokom vašeg svedočenja vi ste više puta upotrebili frazu "ljudi su bili obučeni u civilne uniforme". Da li biste objasnili Sudu, molim vas, šta to znači kad kažete "civilne uniforme"? Da li je to civilno odelo ili je to ipak neka vrsta uniformi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Da. Oni su bili obučeni u civilne uniforme, obične uniforme.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možda bi trebalo da pitam šta mislite pod tim "uniforme". Da li je to nešto što podrazumeva suknju i košulju ili nešto šta se slaže sa stilom... Da li postoje neke insignije na onome šta nazivate "uniformom", uniforma koja pripada jednoj određenoj grupi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Kada kažem "uniforma", mislim na vojnu odeću, kamuflažnu odeću koja mora da ima košulju i pantalone u skladu i koja ima oznake kamuflaže. To je ono šta ja nazivam uniformom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala na vašoj definiciji te reči. Ranije u vašem svedočenju ste spominjali neke reči kao što je "čišćenje sela". Želeo bih da mi kažete šta znači reč "čišćenje", naravno u kontekstu kako ste ga vi koristili? Koje je to bilo značenje te reči u frazi?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: To znači da kad uđete u selo, to-kom akcije vi treba da "očistite" selo. To znači da treba proterati ljude i ubiti iz tog sela, u svakom slučaju ukloniti ih. To znači "očistiti".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Najzad, gospodine, je li vama bilo išta obećano od bilo koga, kako biste dali vašu izjavu danas, ili da li vam je bio obećan imunitet od neke optužnice od strane neke organizacije ili bilo koga zbog davanja dokaza?

SVEDOK K-41 – ODGOVOR: Ne, nikakvih obećanja nije bilo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam objasnite šta znači "pokupiti"? Da li to znači sakupiti tela posle incidenta, drugim rečima, skupljati tela? Hoćete li da upotrebite srpsku reč za "pokupiti", molim vas?

SVEDOK K-41-ODGOVOR: Pokupiti.

SUDIJA MEJ: Mi ovo objašnjenje moramo da obeležimo, kako bismo mogli da kasnije imamo dokazni materijal pravilno obeležen. Izgleda da će to da bude kucani sadržaj od više objašnjenja datog pojma. Neka bude obeležen sa D35.

TUŽILAC RAJNEFELD: Postoji nešto što je redigovano, a ne znamo ko je izvor toga. Ovaj dokument nije bio označen, mada je bio u grupi onih koji se odnose na dokumentaciju. Hvala.

SUDIJA MEJ: A kasete?

sekretar: Časni Sude, dokument koji je gospodin Rajnefeld označio kao D36, označen je za identifikaciju, pod pečatom je. Takođe D35 je pod pečatom. Video kasete označena sa identifikacionim brojem D37 je pod pečatom.

TUŽILAC RAJNEFELD: Upravo mi je rečeno da postoje dva dokumenta. Jedan je u redu, a o drugom upravo diskutujemo.

SUDIJA MEJ: Dužni smo da završimo sa svedokom K-41, koji zaključuje ovaj dokazni materijal. Sada ste slobodni da idete.

SVEDOK K-41: Hvala vam takođe.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, izgleda da mi moramo da pokušamo sa izveštajem koji je zamena da bismo ekonomisali sa vremenom i ja bih zato sugerisao radije nego da kažemo "Gospodin Ku je sumirao dvanaestak svojih dokumenata", bolje je reći "Dobro, ovo je sažetak brojnih dokumenata, to nije izraz moga mišljenja". Tako razjašnjavamo poziciju i identifikujemo mišljenja. Tražim da se na taj način bavimo time.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vladimirov (Wladimiroff), da li želite nešto da kažete?

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Podsetio bih Pretresno veće da ima nekih generalnih problema. Ja ne mogu da se krećem kroz materijal sa gospodinom Kuom i zato tražim da se ponovo razmotri njegov materijal.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Dobro, razmotrićemo to, mada mislim da bismo trebali to šire da posmatramo.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ja bih tokom vikenda pregledao sav materijal.

SUDIJA MEJ: U redu. Sada prekidamo zasedanje. Nastavljamo u ponedeljak u 9.00.